

OGLEDALO

NEZAVISNI DAVČNO PUBLICISTIČKI MAGAZIN

BROJ: 2 ISSN 1840-0205

5.00 KM

► Načela razgovora kroz prizmu kur'anskog morala

► Ibrahim, a. s., bio je hanif musliman

IDEALNI ŽIVOT KOJI ĆE SE ŽIVJETI
ZA VRIJEME MEHDIJA:

ZLATNA ERA

Ashabi-Kehf, Isaovi učenici,
Muhammedovi, a. s.,

ashabi i Mehdijevi pomoćnici:

MLADI U KUR'ANU

► Feljton:
Globalno masonstvo II

► Proživljenje poslije smrti

► Grad Irem

► Nepoznate mudrosti u vjetru

POKLON
VCD

STUARANJE
KOSMOSA

VCD

U pripremi ovog CD-a
kontenat su djela Haruna Yahye

9 771840 020008

harunyahya.net

harunyahya.com

nezavisni naučno publicistički magazin

Sarajevo, H. Kreševljakovića 61/2
Tel-fax: +387 33 216 259

IZDAVAČ
Bosančica – print d.o.o.

DIREKTOR
Nedžad Latić
(nel@bih.net.ba)

ZA IZDAVAČA
Hadžib Šišić

DESIGN
Global Publishing

REDAKCIJA
Nedžad Latić, glavni urednik,
Enver Ibrahimkadić, odgovorni urednik
i prevodilac sa turskog,
Džemaludin Latić, komentator,
Edina Sudžuka, urednica dokumentarnih filomova
Emira Džananović, skeretarica u redakciji,
Omer Resulović, lektor,
Muharem Đulić i Elvedin Đulović,
marketing i distribucija,
Šefket Zukić, distributer za Evropu.

WEB POSLUŽITELJ
Ediba Rizvanbegović
www.bosancica.com info@bosancica.com
www.harunyahabih.com

List izlazi mjesечно
ISSN 1840-0205

Štampa: San Ofset / novembar 2004
Cendere Yolu No: 23
Ayazaga İstanbul / Turkey
Tel: +90 212 2892424

Mišljenjem Ministarstva nauke, obrazovanja, kulture i sporta FBiH broj:
04-15-4103/04 list je oslobođen plaćanja poreza na promet i usluga.

PRETPLATA

Za 6 mjeseci u BiH 30 KM, za EU 30 EUR, za SAD 36 US dolara, za Australiju 42 AUST dolara; za 12 mjeseci u BiH 60 KM, za EU 60 EUR, za SAD i Kanadu 72 US dolara, za Australiju 84 AUST dolara; NASLOV I BROJ ŽIRO RAČUNA U KORIST KOJEGA SE UPPLAĆUJE PRETPLATA U ZEMLJI I INOZEMSTVU: *Bosančica print*; H Kreševljakovića 61/2, Sarajevo ŽIRO RAČUN: 129 101 1000 235292 (SWIFT BACXBA 22) HVB Central profit banka dd Sarajevo.

Inofrmacije za pretplatu na telefon:
+387 33 216 259, GSM: +387 61 557 309

Cijena primjerka za BiH 5 KM; za EU 5 EUR;
za SAD i Kanadu 6 US; za AUST 7 AUST S..

SADRŽAJ

2 ČINJENICE STVARANJA

IDEALNI ŽIVOT KOJI ĆE SE ŽIVJETI ZA VRIJEME 4 MEHDIJA: ZLATNA ERA

16 NEPOZNATE MUDROSTI U VJETRU

20 GRAD IREM

22 IBRAHIM, A.S., BIO JE HANIF MUSLIMAN

26 FENOMENI KUR'ANA

28 NAČELA RAZGOVORA KROZ PRIZMU KUR'ANSKOG MORALA

32 MLADI U KUR'ANU

36 FELJTON: GLOBALNO MASONSTVO II

44 PROŽIVLJENJE POSLIJE SMRTI

1

Svijet čudesnih bića

LASTAVICE KOJE BEZ PRESTANKA
U ZRAKU MOGU PROVESTI PET GODINA

Jedna vrsta lastavica (Sooty Terns) bez zastajkivanja može letjeti pet godina. Ako se, imajući u vidu da u minuti naprave 150 zamaha krilima, napravi proračun, ustanovit će se da ova vrsta lastavica načini 400 milijardi zamaha krilima prije no što se spusti na zemlju. Ove ptice se hrane u toku leta, a isto tako i spavaju; na zemlju se spuštaju samo radi parenja. Onaj koji je ove ptice stvorio sa ovakvom strukturom koja im omogućava da toliko dugo vremena provedu u zraku je Gospodar svjetova, Uzvišeni Allah, dž. š. U jednom kur'anskom ajetu na slijedeći način sreće pažnju na ptice koje bez muke lete nebeskim prostranstvima:

Zar oni ne vide kako ptice u prostranstvu nebeskom bez muke lete, njih samo Allah drži. To su, zaista, dokazi ljudima koji budu vjerovali. (An-Nahl, 79)

JESTE LI ZNALI?

*I stvaranje vas i životinja koje je razasuo dokazi su za ljude koji su čvrsto ubjedjeni.
(Al-Džasija, 4)*

2

Ljudsko tijelo

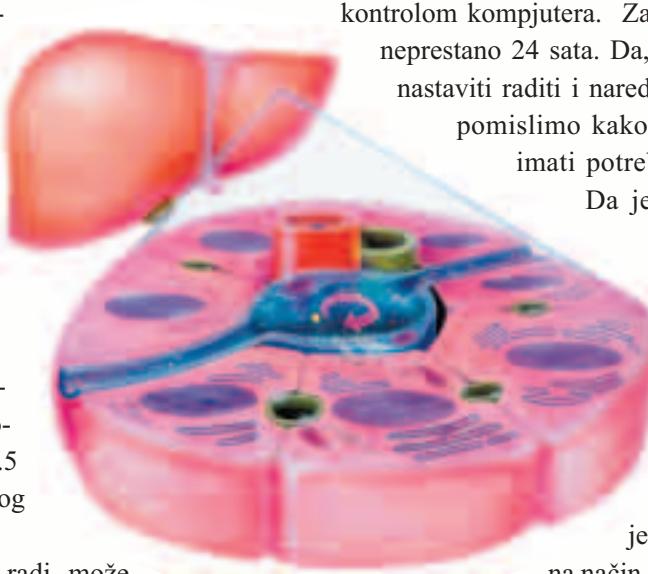
SISTEM KOJI NEMA POTREBU SERVISIRANJA: JETRA

U ljudskom tijelu postoje dva krvna suda koji dovode krv do jetre: arterija jetre i vratna vena. Ova dva krvna suda se kroz jetru odvajaju na tanke grane koje idu putevima što liče na otškrinuta vrata. Uz pomoć ovih sudova, kroz jetru u minuti prođe po 1.5 litra krvi. To, pak, znači da u toku jednog sata kroz jetru prođe 90 litara krvi, a u toku jednog dana 2.160 litara. Osim toga, u toku 70-ogodišnjeg prosječnog ljudskog života, u jetru, putem ishrane, uđe 1.5 tona proteina i 12.5 tona ugljenog hidrata.

Ovaj se sistem, koji neprestano radi, može zamisliti u vidu jednog veoma velikog postrojenja ili

ogromne rafinerije opremljene sistemima komande pod kontrolom kompjutera. Zamislimo da ova rafinerija radi neprestano 24 sata. Da, povrh toga, mora, bez pauze, nastaviti raditi i naredni dan. Sasvim je prirodno da pomislimo kako će postrojenja ove rafinerije imati potrebu za povremeno repariranje.

Da je prethodno spomenut sistem doista jedna rafinerija ili moderni razvijeni aparat, onda bi se jednom sedmično aparat morao zaustaviti na nekoliko sati, da bi se pregledalo da li ima oštećenih dijelova. Međutim, to nije slučaj i za našu jetru. Uzvišeni je Allah, dž. š., našu jetru stvorio na način da ovaj težak proces može obavljati bez prestanka.

3

Životinjski svijet ALARMNI SISTEM JELENA

Kada shvate da se nalaze u nesigurnom okruženju, jeleni odmah počnu jednom od prvih nogu lupati o zemlju i na taj način ostale jelene izvještavaju o opasnosti. Ako, pak, shvate da je opasnost veoma blizu, u tom slučaju oni hem lupaju jednom nogom, hem i ukrućuju rep i, u vidu klatna, počinju njime mahati. Ova se simpatična bića, koja su, zbog svoje nježne građe, veoma često žrtve krivočnih životinja, štite i tako što se kreću u krdima. Milostivi i Samilosni Allah, dž. š., je Onaj koji ovim životinjama daje instikt međusobne zaštite. U jednom kur'anskom ajetu Svevišnji na slijedeći način saopćava Svoju kontrolu nad svim živim bićima:

"Ja se uzdam u Allaha, u moga i vašega Gospodara! Nema nijednog živog bića koje nije u vlasti Njegovoj; Gospodar moj zaista postupa pravedno." (Hud, 56)

Biljni svijet

SURADNJA IZMEĐU SMOKVE I DIVLJE PČELE

4

Vrsta smokvinog drveta, koje se uzgaja u Borneu, živi u svojevrsnom savezu sa jednom vrstom divljih pčela. Smokve predstavljaju sigurno sklonište za jaja koja polažu divlje pčele. Zauzvrat tome, prenošenjem polena, divlje pčele pomazuju u oplodnji smokve.

Uporedno sa sazrijevanjem smokve sazrijeva i larva divlje pčele koja je pohranjena u smokvu. Nakon nekoliko sedmica iz jaja izlaze mužjaci divljih pčela, slijepi i bez krila. Prolazeći kroz zidove ženskog organa cvijeta, mužjak pčele ulazi unutra i pari se sa ženkicom divlje pčele, koja se tu nalazi. Poslijednji zadatak u kratkom životu mužjaka divlje pčele je otvaranje izlaznog tunela za svoju ženu. Nakon što izadu na površinu, mužjaci, uglavnom, odmah umiru. Prenošenjem polena, kojeg je uzela sa muškog cvijeta, koji se nalazi u smokvi u koju je položila jaja, bremenita ženka divlje pčele ih vezuju jedan za drugi. Preljetanjem sa drveta ne kome se nalazi na drugo stablo, ulazi u donji dio nezasrele smokve u kome se nalazi ženski

organ. Napreduje kroz labirinte u smokvi. U ženske organe svakog cvijeta do kojeg dopiru jajnici polaže po jedno jaje i cvjetne polene razmazuju po svim mjestima. Poput mužjaka, i ženka divlje pčele umire nakon što okonča svoju misiju. Iz jaja koja je popožila ženka divlje pčele se nakon izvjesnog vremena pojavljuju mlade divlje pčele. Prekrivene polenovim prahom, one, također, izlaze vani kroz tunel koji je ranije otvoren od strane mužjaka divlje pčele. I, radi nastavljanja lanca oplodnje, prelaze na drugu smokvu. (*National Geographic*, april 1997 str. 41)

Apsolutno je nemoguće da divlje pčele same pronađu jedan ovakav metod, da svojevoljno donesu odluku o formiranju ovog lanca i da tome poduče ostale pčele. Krajnje je očito da je sistem oplodnje smokve specijalno kreiran na način da živi zajedno sa divljom pčelom.

Nesumnjivo, ovaj savršeni dizajn pripada Uzvišenom Allahu, dž. š., Gospodaru svjetova.

Kao što nam je to Muhammed, a. s., saopćio, zlatna era jedna je radosna dunjalučka najava Dženneta, jedna izuzetna Allahova dobrota prema vjernicima. Ovaj

IDEALNI ŽIVOT KOJI ĆE SE ŽIVJETI ZA VRIJEME MEHDIJA:

U hadisima Muhammeda, a. s., iznose se mnoga detaljna saznanja i isjareti o ahiri-zemanu, periodu koji će nastupiti pred smak svijeta. Prema saznanjima koja je dao Muhammed, a. s., u ovom će se periodu, jedan za drugim, desiti mnogo značajnih događaja. U prvoj će fazi ahiri-zemana vladati velika iskvarenost i nered, a što se tiče druge faze, u njoj će, uporedo sa zaživljavanjem istinskog vjerskog morala, svjetom vladati mir i spokojstvo.

U prvoj fazi ahiri-zemana će se, zbog određenih filozofskih sistema, koji, ne želeći prihvati postojanje Boga, propagiraju ateizam, među ljudima desiti jedna velika degeneracija. Čovječanstvo će se udaljiti od činjenice stvaranja, a u ishodu toga nestat će velika moralna izopačenost i duhovna praznina. Desit će se velike katastrofe, ratovi i bol, da bi okončali s tim nedaćama, svi će tražiti odgovor na pitanje: "Kako ćemo se spasiti?"

Većina od ovih događaja, koji su u hadisima Muhammeda, a. s., saopćeni kao predznaci ahiri-zemana, danas se realizirala, i to upravo na način kako je i najavljen. A to što se u posljednje vrijeme u svijetu povećanim intenzitetom dešavaju ratovi i sukobi, teror, primjena silе, anarhija i metež, pokolji i torture samo je jedan pokazatelj da se nalazimo u

prvoj etapi ahiri-zemana.

Prema saznanjima iz Vjerovjesnikovih hadisa, Allah, dž. š., će, nakon ovog mračnog perioda, čovječanstvo spasiti od meteža ahiri-zemana i podariti mu jedan veliki spas i izbavljenje. Da bi na Pravi put uputio one koji su se udaljili od primjernog morala, zajednice koje su doživjele degeneraciju, Allah, dž. š., poslat će Svoga roba superiornog morala, koji nosi atribut "**Mehdi**", odnosno "**onaj koji vodi na Pravi put**". Gledajući hadisa Muhammeda, a. s., i saopćenja islamskih alima, Mehdi će, u tom smislu, na sebe preuzeti tri velike obaveze. Mehdi će, prije svega, osigurati idejno pobijanje filozofskih sistema koji podržavaju ateizam i protive se priznanju Božijeg postojanja. S druge strane, islam će dovesti u njegov temeljni oblik, kakav je saopćen Kur'anom i sunetom Vjerovjesnika. Čišćenjem islama od svih devijacija i novotarija osigurat će zaživljavanje istinskog kur'anskog morala. Naći će rješenje svih nereda, socijalnih problema i nevolja u kojima se čovječanstvo bude nalazilo u toku prvog perioda ahiri-zemana; bit će povod da cijelom svijetom zavlada mir, spokoj, blagostanje i uzoran moral.

Što se tiče Isaa, a. s., koji će u istom, Mehdijevom, periodu drugi put doći na zemlju, on će se, prije svega, obratiti kr-

je period, kojem će, zbog njegovog izobilja, berićeta, svakojakog komfora i spokaja, težiti svaki musliman, izvanredna ovosvjetska nagrada za one koji vjeruju.

ZLATNA ERA

šćanskom i jevrejskom svijetu i pozvati ih da se oslobole praznovjerja u koja su zapali i da se ponašaju prema načelima kur'anskog morala. Uporedo s kršćanskim pokoravanjem Isau, a. s., islamski i kršćanski svijet ujedinit će se u jednoj vjeri i svijetom će zaživjeti period jednog velikog mira, sigurnosti, blagostanja i prosperiteta zvani "zlatna era".

Ovaj blagoslovljeni period, za kojim je čovječanstvo stoljećima čeznulo, će, glede saznanja koja dobijamo iz hadisa, trajati više od pola stoljeća i bit će period nalik "asri-saadetu", koji je bio u vrijeme Muhammeda, a. s. Život u zlatnoj eri bit će toliko lijep da će svi željeti živjeti u njemu; ljudi neće biti svjesni kako vrijeme protjeće, da bi se što više okoristili ovim ljepotama; od Allaha, dž. š., tražit će da im produži živote. Ova žudnja za zlatnom erom se na slijedeći način saopćava u hadisima Muhammeda, a. s.:

U njegovo će vrijeme odrasli govoriti: "Kamo sreće da sam mlađi", a mlađi: "Kamo sreće da sam stariji."¹

Naim b. Hammad prenosi od Ibn Abasa:

Mehdi je mlađi iz našeg Ehlebjeta. Naši starci ga neće doživjeti, a mlađi će mu se nadati.²

"Vrijeme će biti toliko pravedno da će mrtvi u mezarima zavidjeti živima..."³

U hadisima Vjerovjesnika saopćava se da će ljudi biti pokorni Mehdiju, veoma cijenjenom čovjeku koji će biti povod spasu ljudi i na dunjaluku i na ahiretu, te su date naznake svih ovih dobrota koje će zaživjeti u njegovom periodu:

Ibni Ebu Šejbe i Naim b. Hammad prenijeli su u svom djelu pod nazivom *Fiten*, a Ibn Madže i Ebu Naim od Ibni Mesuda slijedeće riječi:

On će (Mehdi) biti vlasnik Zemlje i Zemlju, koja je prije njega bila ispunjena presijama i zulumom, ispuniti će pravdom. Ko ga od vas doživi neka mu se pridruži, neka dođe pa makar morao puzati po snijegu, zato što je on Mehdi.⁴

Sve one ljepote koje je Allah, dž. š., u Kur'anu obećao vjernicima, ljudi će moći iskusiti u ovom periodu. U jednom kur'anskom ajetu Allah, dž. š., na slijedeći način saopćava da će vjernike i na ovom svijetu nagraditi lijepim životom:

Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i, doista, ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zasluzili. (En-Nahl, 97)

Svijet će u zlatnoj eri biti preplavljen pravdom

Kur'anskim ajetom: "O vjernici, dužnosti prema Allahu izvršavajte, i pravedno svjedočite! Neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i bojte se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite!" (El-Maida, 8) Allah, dž. š., naredio je vjernicima da postupaju pravedno. Neprikošnoven na pravednost, koja isključuje bilo kakve dvojne standarde među ljudima, koja je na strani jedino istine i prava, jedan je od imperativa kur'anskog morala. Međutim, kako je to Pejgamber saopćio, ljudi će se u ahiri-zemanu udaljiti od ovog morala saopćenog Kur'anom, svijetom će do krajnjih granica zavladati nepravda. Upravo, ratovi, sukobi, koji su danas uočljivi na svim stranama svijeta, poginuli, ranjeni i osakaćeni, prognani iz svojih domova, izbjeglice koji kilometrima pješače tražeći utočište, nezbrinuta dječa koja spavaju po ulicama, napušteni starci, kojima je potrebna pomoć i održavanje, jasan su pokazatelj da se pravda ne primjenjuje onako kako treba.

Ali, uporedo s pojavljivanjem Mehđija prestat će i ova situacija koja trenutno vlađa. Cijelim će svijetom zavladati okruženje nevidene pravednosti. U hadisima Muhammeda, a. s., se na slijedeći način ističe ovo okruženje pravednosti koje će vladati u vrijeme Mehđija:

...Mehdi ovog ummeta bit će od Hasana i Husejina. Kada svijet ostane u potpunom neredu, kada se pojave smutnje, kada se putevi presjeku, kada jedni napadnu druge, kada stariji ne budu milostivi prema mладима, kada odrasli prema odraslima ne budu postupali dostojanstveno, Allah, dž. š., tada poslati nekoga

ko će, iskorjenjivanjem neprijateljstva među njima, osvojiti utvrđenja njihove zablude i ko će **u ahiri-zemanu na nogama držati vjeru, kao što sam je pretvodno ja držao, ko će prethodno zulomom ispunjen dunjaluk ispuniti pravdom.**⁵

Kada bi ostao jedan dan dunjalučkog života, Allah, dž. š., produžio bi taj dan, tj. poslao bi jednog čovjeka od mog Ehli-bejta. Njegovo je ime poput mog imena. Ime njegovog oca jeste kao ime moga oca.

Dunjaluk, koji je ispunjen zulomom i grijesima, bit će nakon njegovog dolaska preplavljen pravdom.⁶

Njegova će pravda prekriti svako mjesto i među ljudima će se ophoditi sa sunneti-senijije.⁷

Ratovi, teror, sukobi i anarhija, koji će vladati u mnogim dijelovima svijeta, prestat će u vrijeme Mehđija

Dvadeseto stoljeće, koje smo ostavili iza sebe, spominje se kao "stoljeće ratova", a XXI stoljeće, u kojem se nalazimo, opet je započelo u znaku ratova i terorističkih napada koji se još uvijek nastavljaju širom svijeta. Nijedna država danas nije sigurna od terora. Pored terorističkih napada, koji u fokusu imaju nevine ljudi, unutarnjih sukoba, kidnapiranja ljudi, otimanja aviona, podmetanja požara, diverzija, terorističkih bombaških napada širom svijeta, od Evrope do Amerike, od Azije do Afrike, u enormno velikom usponu su i individualni slučajevi primjene sile s kojima se susrećemo u svakodnevnom životu. Danas, od SAD-a, do afričkih država kao što su Angola, Uganda, Nigerija, od evropskih država kao što su Engleska, Španija, Francuska do azijskih država kao što su Šri Lanka, Tajland, Japan, od bliskoistočnih do država Latinske Amerike u mnogim državama teror odnosi na hiljade života i prouzrokuje velike materijalne gubitke. Ljudi se s terorom susreću u sasvim neočekivanim trenucima, dok sjede u svojim domovima, dok gledaju kinopredstavu, dok šetaju trgovačkim centrima, prilikom putovanja autobusom ili u vrijeme dok rade na svom radnom mjestu. To što je terorizam ušao čak u civilne domove, kod ljudi je, sasvim prirodno, proizveo napetost, nespokoj-

stvo, strah i zabrinuto iščekivanje. Ljudi se ustručavaju ući u mnogoljuna okruženja, koristiti sredstva javnog prijevoza; svakodnevni je život postao nepodnošljiv. Ukratko, terorizam cijelom svijetu priređuje velika razaranja; na ljudske živote čini veoma negativne utjecaje. Muhammed, a. s., opisao je na slijedeći način ovo okruženje koje će vladati u ahiri-zemanu:

A na kraju će se dogoditi nevolje, smutnje i niz loših stvari koje vam se neće svidjeti. Uslijedit će takvi neredi, jedan iza drugog, da će, zbog toga što će potonji biti veći, oni prethodni izgledati lahki i sitni.⁸

Međutim, glede, opet, saopćenja Muhammeda, a. s., nakon ovog mračnog perioda ispunjenog strahom i silom, Allah, dž. š., dovest će, pomoću Mehdija, cijelo čovječanstvo do velikog spaša. Nestat će svih smutnji, ratova, pokolja, terora, sile i anarhije; na njihovo će mjesto doći period ispunjen srećom, mirom i spokojsvom. U hadisima se na slijedeći način ističe da će Mehdi "spriječiti smutnje":

"Neće nestati dana i noći dok ne dođe jedan predstavnik mog Ehli-bejta, kojem **neće biti teško spriječiti smutnje** i koga ni ubijanje neće moći prisiliti na odustajanje..."⁹

"**Ukazat će se prašnjava, dimna i jedna mračna fitna. Nju će slijediti druge sve dok se od mog Ehli-bejta ne pojavi jedna osoba koja će se zvati Mehdi.** Ukoliko to doživiš, pokori mu se i budi od onih koji su pronašli Pravi put."¹⁰

Prestat će praksa zasnovana na zulumu i torturama

Svi vjerovjesnici koji su dolazili tokom historije donosili su zajednicama u kojima su živjeli mir i pravdu; njihov je dolazak bio povod za prestanak zuluma i nasilja u njihovom narodu. Ova se odlika vjerovjesnika na slijedeći način ističe u Kur'anu:

Svaki narod imao je poslanika. I kad poslanik njihov dođe među njih, nj-

ma će biti pravedno presuđeno, nasilje im neće biti učinjeno. (Junus, 47)

U periodu kada dođe na zemlju, i Mehdi će posjedovati ovu odliku i, s Božjom pomoći, bit će povod za prestanak svih zuluma, tortura i tiranijske prakse na zemlji. Ovu situaciju koja će se desiti u zlatnoj eri Muhammed, a. s., je saopćio na slijedeći način:

Ispunit će zemlju pravdom i čestitom, kao što je bila ispunjena zulomom i torturom¹¹;

Zemlja će, namjesto zuluma i tortura, biti ispunjena pravdom.¹²

A u drugom svom hadisu Muhammed, a. s., saopćio je da će u ovom periodu prestati i sve prakse zasnovane na ropstvu, i da će svi robovi dobiti slobodu:

...robove će, plaćanjem njihove cijene, uzeti od njihovih vlasnika i oslobodit će ih.¹³

Socijalna pravda provodit će se na najljepši način

Socijalne nepravednosti koje su vidljive na mnogim mjestima svijeta produkti su moralne degeneracije izražene u vidu egoizma, razmišljanja o ličnim interesima, te u vidu gubitka osjećaja za pomaganje i solidarnost. Dok jedan dio ljudi vodi borbu sa siromaštvom, drugi koriste privilegije koje im pruža njihovo bogatstvo. Prema tome, bogati se u većoj mjeri koriste pravdom, daju sebi za pravo da se smatraju superiornijim nad siromašnim i rade na tome da mehanizme pravde usmjeravaju u smjeru svojih interesa. Moral koji iskazuju ovi ljudi is-

tiče se u
Kur'anu na
slijedeći način:

**A nije tako! Vi
pažnju siročetu ne
ukazujete, i da se puki
siromah nahrani - jedan
drugog ne nagovarate, a
nasljedstvo pohlepno jedete i
bogatstvo pretjerano volite.**
(El-Fadžr, 17-20)

A u svjetlu kur'anskog morala,
kao što je to i saopćio ajetom
"...svjedočite Allaha radi, pa i na
svoju štetu ili na štetu roditelja i ro-
đaka, bio on bogat ili siromašan, ta
Allahovo je da se brine o njima! Zato
ne slijedite strasti - kako ne biste bili ne-
pravedni..." (En-Nisa, 135), Allah, dž. š.,
naređuje pravdedno postupanje među ljudi-
ma, bez pravljenja podvojenosti i razlika iz-
među bogatih i siromašnih.

Pored toga, u određenim zajednicama
veliki značaj imaju komponente kao što su
jezik, rasa, etnički korijeni, to može imati
utjecaj na odluke onih koji provode pravdu.
Međutim, cilj postojanja različitih rasa i na-
roda nisu sukobi i ratovi već kulturno bogat-
stvo. Ova raznolikost jedna je od ljepota u
Allahovom stvaranju. Prema kur'anskom
moralu, kod Allaha, dž. š., superirnost među
ljudima mjerljiva je jedino intenzitetom njihove
vjere i dubinom njihove bogobojaznosti.
Prema tome, to što će kur'anski moral vla-
dati cijelim svijetom jedini je i najljepši put
uklanjanja socijalne nepravde nastale u is-
hodu nedostatka ovakvog poimanja u svije-
tu. Islamski moral opisan u Kur'anu podra-
zumijeva pravičnost, suosjećajnost, merha-
met; zahtijeva pomaganje onome kome je
pomoć potrebna, isključujući, pri tome, raz-
liku između bogatih i siromašnih. Istinska
pravičnost, prema Kur'anu, jeste pravičnost
koja vodi računa jedino o Allahovom zado-
voljstvu, koja se osigurava bogobojaznošću.
Kada se u fokusu ima jedna takva pravič-
nost, onda će se samo donositi odluke koje
su na strani pravde, i pri tome nikakvog ut-
jecaja neće imati individualni interes, ni pri-
jateljstva, ni neprijateljstva, niti individualni

pogledi na svijet, ni jezik, rasa, a niti boja
kože. Jedan će ovakav moral, s Božijim do-
puštenjem, u zlatnoj eri vladati u svim za-
jednicama, i istinska pravda, istinsko spo-
kojstvo i sigurnost gospodarit će cijelim svij-
jetom. Ovo se stanje koje će zaživjeti u zlat-
noj eri na slijedeći način saopćava u hadisi-
ma Muhammeda, a. s.:

**Ljudi će biti veoma korisni, njihovi će
životi biti sasvim spokojni;¹⁴
U to vrijeme će moj umet naći takvo
blagostanje koje do tada sigurno nije
mogao naći...¹⁵**

U zlatnoj će eri, kao što se na to upućuje
u hadisima, nepravednost biti sasvim dok-
nuta. Niko neće zaspati sit dok je njegov
komšija gladan; jednostrano će bogatstvo
doći u stanje koje će izazivati stid. Zbog to-
ga što će nestati egoizma i sebičnosti, ljudi
će se međusobno pozivati na ručak, sve ma-
terijalne i duhovne mogućnosti dijelit će se s
ostalima. Merhamet među ljudima porast će
do maksimuma, svi će nastojati da obogate
jedni druge. Neće u pravu biti onaj ko je jak,
već će jak biti onaj ko je u pravu. U ovom
periodu, u kojem će vladati kur'anski moral,
uspovestati će se velika jednakost među lju-
dimu svih staleža, vladat će jedno okruženje
spokoja i sigurnosti. Kao jedan od ishoda
takvog okruženja jeste i činjenica da se ljudi
neće približavati nikakvim krivotvorstvima,
pokvarenostima i zabranjenim djelima.

Među ljudima vladat će mir i spokojstvo

Pored svih ljepota koje će se doživljavati
u zlatnoj eri, socijalni će život, isto tako, bi-
ti krajnje spokojan. Onima koji vjeruju i koji
se usmjere ka vjeri, Allah, dž. š., podarat
će jedan život prethodno neviđene ljepote i
lagodnosti. Allah, dž. š., u Kur'anu na slijedeći
način saopćava da će mnogostruko lije-
po nagraditi one robeve koji čine dobra dje-
la i koji se drže kur'anskog morala:

**Allah poziva u kuću mira i ukazuje na
Pravi put onome kome On hoće. One
koji čine dobra djela čeka nagrada, i
više od toga! Lica njihova neće tama i
sjeta prekrivati; oni će stanovnici
Dženneta biti, u njemu će vječno bora-
viti. (Junus, 25-26)**

"Kuća mira" koja se, u navedenom ajetu,

obećava "onima koji čine dobra djela" u zlatnoj će se eri doživljavati u punom značenju. Zaživljavanje kur'anskog morala će, u skladu s kur'anskim ajetom ...**jedite i pijte Allahove darove, i ne činite zlo po Zemlji nered praveći!** (Al-Bekara, 60), osigurati da se okane svih djela koja će otvoriti put neredu, nespokojsvju i nevoljama. Zajednice će uvijek iskazivati jedan pomirljiv stav, koji neće uzročiti eskaliranje incidenata, koji će biti u vidu iznalaženja racionalnog rješenja problema, tolerantan, uravnotežen, ispunjen duševnim mirom i spokojstvom, koji je uvi-jek u skladu sa kur'anskim moralom.

Prestat će sva neprijateljstva

U ishodu zagospodarivanja kur'anskog morala cijelim svijetom okončat će se s emocijama kao što su pakost, mržnja i neprijateljstvo među ljudima; cijelom će planetom gospodariti mir i spokoj. O ovoj značajnoj odlici zlatne ere Muhammed, a. s., upoznao nas je slijedećim riječima:

Zemlja će se ispuniti mirom kao što se zdjela puni vodom. Između nikoga neće postojati neprijateljstva. Sigurno će se izgubiti i prestat sva neprijateljstva, tuče i zavisti.¹⁶

Nakon što se svijet ispuni zulumom i neprijateljstvima sigurno će se pojavit jedan od mog Ehli-bejta. I kako god da je prethodno bio ispunjen zulumom i neprijateljstvom, on će svijet ispuniti pravdom.¹⁷

U zlatnoj će eri zaživjeti jedno veliko bratstvo između naroda koji su prije živjeli u neprijateljstvu; svi će se problemi rješavati u svjetlu ljubavi i lijepog morala.

Cijela će zemlja postati sigurna i pouzdana

Glede onoga na što upućuju hadisi, u zlatnoj će eri život biti ispunjen mirom i blagostanjem. U ishodu apsolutnog prestanka anarhije, terora, nereda, neprijateljstva i sile, ljudi će dospijeti u jedno okruženje nalik Džennetu. Zbog toga što će se uspostaviti raznovrsni pravedni sistemi, što će svi spoznati bogobojaznost i to usaditi u svoje svijestti, neće se dešavati socijalni problemi kao što su krađa, krivotvorstva i podvale. Nestat će svih djela koja sadrže ubistva, napade, uz-

nemiravanja, klevete i uvrede, te svih vrsta iskvarenog ponašanja, koja bi narušavala društveni spokoj, i zloupotreba. Prestat će kavge, dreke, prepirke, mogućnosti agresivnosti neuračunljivih ili onih pod utjecajem droge, a, uporedo s time, ljudi će se riješiti svih strahova proisteklih iz djela takve vrste. Svaki kutak Zemlje postat će mnoštvo sigurnih naseljenih mjesta u kojima će ljudi moći živjeti u velikoj udobnosti, spokoju i miru. Danonoćno će se sigurno moći hodati po svim mjestima. Svako će u svaku dobu sa svojom porodicom moći obilaziti željena mjesta; bez ikakve će se strepnje djeca moći sigurno slati u školu.

Povjerenje i poštovanje, koje ljudi gaje prema državi, iskazivat će se osiguranjem olakšica njenim ustanovama. Neće biti onih koji će razdražljivo djelovati, koji će neprijateljski djelovati i izazivati smetnje. Naprotiv, ljudi koji žive kur'anski moral djelovat će, svojim krajnjim dobrotvornim i tolerantnim držanjem, na strani države, olakšavat će poslove državnih ustanova.

Sve će države imati povjerenje u svoju populaciju, nestat će sistema kontrole, koji se zasnivaju na uvjerenju da je narod sklon zločinu, koji na narod gleda kao na potencijalnu opasnost. Kao temelj uzimat će se povjerenje u narod; dovoljna će biti izjava ljudi i prema tome će se djelovati.

Narod će se usmjeravati ka istraživanju, otkrivanju ispravnoga i djelovanju u tom svjetlu; sasvim prirodno, nestat će iznenadne srdžbe i formiranja masovnih djelovanja. Ljudi će živjeti u spokoju i sigurnosti zbog toga što će biti svjesni da će jednostavno, u ljubavi, poštovanju i harmoniji, moći riješiti sve moguće probleme s kojima se susretnu. U hadisima su dati veoma ilustrativni primjeri ovog sigurnog okruženja, koji će u tom periodu dominirati u društvenom životu. Glede tih saznanja, u zlatnoj će eri "*ovca i vuk zajedno pasti*", "*djeca će seigrati sa zmi-*

jama i škorpionima". Neki od hadisa koji opisuju ovo okruženje sigurnosti jesu i slijedeći:

Sva će mesta biti sigurna...;¹⁸
Svijet će biti ispunjen sigurnošću, te će, čak, nekoliko žena moći slobodno ići na hadž, a da uopće pored sebe nemaju muškaraca;¹⁹
U njegovo će vrijeme ovca i vuk zajedno pasti, dječa će se igrati sa zmijama i škorpionima...²⁰

Svim zajednicama dominirat će uzoran moral

Jedna od najbitnijih odlika zlatne ere, u kojoj će svi živjeti u veoma velikom spokojstvu, sigurnosti i komforu, jeste činjenica da će to biti period u kojem će se besprijeckorno živjeti kur'anski moral. Zbog svoje izrazite bogobojaznosti i svjesnosti da će na ahiretu odgovarati za sve ono što urade, ljudi će se pedantno čuvati osobina lošeg morala kao što su sebičnost, pakost, mržnja, zavist, osveta, držat će se daleko od bezakonja, bespravne zarade, laži, od zlih namjera prema drugima, od uzimanja mita. Uporedo s time, među ljudima će dominirati čestitost, požtovanost, razmišljanje o dobrobiti, zdravlju, rahatluku i sigurnosti drugih; gospodarit će odlike uzornog morala kao što su ljubav, poštovanje, merhamet, oda-nost, vjernost, bratstvo.

Postojanje onih koji se boje Boga, iskrenih, koji se uzdaju u Njega, koji sve posmatraju kroz prizmu dobrote, koji se mnogo zahvaljuju Bogu, savjesnih, suošćećajnih, milostivih, pravednih, hrabrih, povjerljivih, jakih, dostojanstvenih, skromnih, blagih, tolerantnih, humanih, nježnih, onih koji se ne ustručavaju reći istinu, strpljivih, koji se ne predaju srdžbi, koji ne ustrajavaju u svojim greškama, koji se povode za pravdom, a ne za većinom, koji su odani datoju riječi, vjernih, neporočnih i pomirljivih osigurat će formiranje zajednica superior-nog morala.

Kao rezultat zaživljavanja bogobojaznosti i kur'anskog morala, nestat će beznadežnih i onih koji ne osjećaju radost i zanos; u svim će se poslovima djelovati s ushićenjem, ljudi će biti korisni za sebe i zajednicu.

Ljudi će bolje uočavati i priznavati blagodati oko sebe i ljepote, koje je za njih stvorio Allah, dž. š., i u svemu tome moći će se više naslađivati. Do krajnjih će granica porasti ljubav prema ljudima, dječići; osjećanja milosti i suošćećanje prema starcima i iznemoglima. Prema onima koji rade pod njihovom kontrolom ljudi će iskazivati jedan moral ispunjen ljubavlju i poštovanjem. Štitit će se i motriti porodice uposlenih; dijelit će se svи njihovi problemi, i u slučaju svake potrebe svima će se pritrčavati u pomoć.

Iz društva će totalno nestati krivotvorina, primitivizma, površnosti; karakterima ljudi dominirat će produbljenost, iskrenost i kvalitet. Zaživljavanjem kur'anskog morala nestat će svakojakih primitiviza-ma i banalnosti koje ne dolikuju ljudskom duhu i vjerničkom karakteru.

Opet, kao potreba koju nalaže kur'anski moral, ljudi će veliki značaj pridavati i čistoći; i okolini, a i sebe će dovest u stanje maksimalne čistoće i ljepote. Bez obzira na društveni nivo kojem pripadaju, svi će ljudi biti krajnje čisti, elegantni i njegovani.

Ova moralna ljepota koja će dominirati u zlatnoj eri, u periodu Mehdijsa, na slijedeći je način opisana u hadisima Muhammeda, a. s.

Tabarani je u *Evsadu* prenio od Amr B. Alija Tarikija i hz. Alija b. Ebu Taliba:

"Kako god je dženabi-hak islam započeo s nama, s njim će ga pri-

vesti kraju. Kako god je nas spasio od širka i neprijateljstva i u srca usadio prijateljstvo i ljubav, isto tako će biti nakon njegovog dolaska.”²¹

”...U njegovo će se vrijeme povećati dobrota dobrih ljudi. Čak će se i prema nevaljalcima činiti dobrota.”²²

Zlatna će era biti okruženje zasnovano na slobodi misli

U kontekstu vjere islamski moral ljudima priznaje jednu sasvim potpunu slobodu. Ovo poimanje, koje je na snazi od same objave islama do danas, isto tako čini temelj islamskog morala.

Prema islamskom moralu, čovjek je slobodan u odabiru svoje vjere i niko nikoga ne može siliti u pitanju vjere. Musliman je zadužen samo da poziva u islam, da objašnjava Allahovo postojanje, da je Kur'an Allahova knjiga, da je Muhammed, a. s., Njegov poslanik, postojanje ahireta i Sudnjeg dana i da svojim primjerom širi ljepote islamskog morala. Ova je odgovornost, dakle, ograničena samo na objašnjenje vjere. Ovu činjenicu Allah, dž. š., na slijedeći način ističe u Kur'anu:

U vjeri nema prisiljavanja - Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. - A Allah sve čuje i zna.

(El-Bekara, 256)

Kada se nekome objašnjava islam, onda ta osoba samoinicijativno odlučuje da li će to prihvati ili ne; svojevoljno odlučuje, bez ikakvih presija i prisile. Čovjek je slobodan da bira između Pravog i pogrešnog puta. Ako načini pogrešan odabir, sam će biti odgovoran na dan polaganja računa.

Prema saznanjima do kojih dolazimo iz Vjerovjesnikovih hadisa, u zlatnoj će eri dominirati pristup koji će se zasnivati na ovoj slobodi rasuđivanja, kao jednog imperativa kur'anskog morala. A u ishodu toga apsolutno će nestati i svih političkih trivenja; formirano će biti jedno potpuno demokratsko okruženje u ambijentu prijateljstva i ljubavi. Zaživjet će svakojaka sloboda vjere, uvjetovana nenarušavanjem integriteta drugih; svi će, bez davanja povoda za nered i sukob, moći slobodno izražavati svoju misao.

Sve će vjere koegzistirati u miru i toleranciji

Dok na jednoj strani ljudima priznaje slobodu odabira vjere, islam, isto tako, naređuje i poštovanje ostalih vjera. Čak i ako čovjek posjeduje vjersko uvjerenje koje se u Kur'anu opisuje kao zabluda, on u miru i spokojno može živjeti među ljudima koji žive kur'anskim moralom. Sasvim slobodno može izvršavati obrede koje mu nalaže njegova vjera. Niko ne može polagati računa na vjerske obrede drugoga, niti se iko može prisiljavati na obavljanje vjerskih obreda koji se sukobljavaju s njegovim opredjeljenjem. To je u oprečnosti s islamskim moralom i izraz je djela s kojim Allah, dž. š., nije zadovoljan. Obratimo li pažnju na historiju islama, uočit ćemo da je i u vrijeme Muhammeda, a. s., svako slobodno mogao manifestirati svoju vjeru, da je vladao jedan socijalni model slobode vjeroispovijesti. U Kur'anu se manastiri, crkve i havre spominju kao mjesta molitve ehl-i-kitaba, kao bogomolje koje su, također, pod zaštitom Allaha, dž. š.:

...a da
Allah ne suzbija neke ljudе drugima, do temelja bi bili porušeni manastiri, i crkve, i havre, a i džamije u kojиме se mnogo spominje Allahovo ime. A Allah će sigurno pomoći one koji vjeru Njegovu pomažu - ta Allah je zaista moćan i silan. (El-Hadždž, 40)

Na mnoge primjere ovakvog moralnog nailazimo u životu Muhammeda, a. s. Kada su mu na pregovore došli kršćani, Muhammed, a. s., rekao im je da molitvu obave u njegovom mesdžidu, te im je predao mesdžid na korištenje.²³ Ovakvo poimanje tolerancije nastavljeno je i za vrijeme halifa nakon Muhammeda, a. s. Kada je osvojen Damask, crkva, koja je preinačena u džamiju, podijeljena je na dva dijela: u jednom su dijelu kršćani, a u drugom dijelu muslimani obavljali molitvu.²⁴

U hadisima se saopćava da će, po put asri-saadeta, u kojem su u miru i spokojstvu živjeli svi narodi, i u zlatnoj

eri i periodu Mehđija dominirati isto poimanje tolerancije. Prema

tim saznanjima, formirat će se poimanje bratstva, suosjećajnosti i merhameta zasnovano na uzajamnoj toleranciji između muslimanskog i kršćanskog svijeta.

Pod zaštitu će se uzeti sve kršćanske i jevrejske bogomolje, hav-

re, crkve i vjerske fondacije; pružit će se prilika svima onima koji, u svjetlu svog vjerskog uvjerenja, budu željni otvoriti crkvu i izvršavati svoje vjerske obrede. Svim kršćanima i jevrejima osigurat će se da u miru, spokoju i sigurnosti žive na području koje smatraju svetim; svakojaki mogući problemi moći će se riješiti ljubavlju, poštovanjem i tolerancijom; svi će koegzistirati u međusobnom skladu i prijateljstvu.

U zlatnoj će eri zaživjeti neviđeno izobilje i berićet

U Resulullahovim se hadisima veoma detaljno opisuju blagodati u kojima će se uživati u zlatnoj eri. Prema tim saopćenjima, zlatna će era biti jedan period u kojem će proizvoda i roba biti u izobilju. Zaživjet će neviđeno i neuporedivo bogatstvo, apsolutno će nestati visokih troškova života, životnih patnji, gladi, siromaštva i oskudice. Neće biti onih koji će živjeti u bijedi, onima koji požele bilo šta davat će im se mnogostruko više; ništa se neće mjeriti i prebrojavati. Sve će se materijalne i duhovne mogućnosti koristiti u cilju postizanja zadovoljstva, komfora, raspoloženja i spokojstva ljudi; neće se desiti ni najmanja neimaština, oskudica i glad. Ovo se izobilje i bogatstvo, koje će zaživjeti u periodu Mehđija, na slijedeći način opisuje u hadisima Muhammeda, a. s.:

Od mog će se ummeta pojaviti Mehdi. Allah, dž. š., poslat će njega kako bi ljudi učinio bogatima. Moj će se ummet tada onimetiti, životinje će biti u izobilju i zemljino će rastinje biti obilno. Mehdi će ljudima ravnomjerno dijeliti veliki imetak;⁵

Tog će se dana i imetak veoma nagnomiti;²⁶

Dijeleći ljudima imetak i stvari, davat će obilato bez brojenja;²⁷

Moj će se ummet tada onimetiti neviđenim nimetima...;²⁸

...imetak će se toliko namnožiti da niko neće primati milostinju.²⁹

U poljoprivredi će se postići veliki napreci

U Vjerovjesnikovim se hadisima saopćava da će se iz zemlje ostvarivati veći urod od uobičajenog i da će, u tom smislu, također, biti uočljiv jedan neuporedivi berićet i izobilje:

Kada ljudi posiju jednu posudu pšenice, zauzrat će ubirati sedamsto posuda... U njegovo vrijeme ljudi će posijati nekoliko pregršti sjemena, a ubirat će 700 pregršti...³⁰

...zemlja će davati svoje plodove (prehrambene proizvode) i ništa neće skrivati od ljudi...³¹

...moj će se ummet tada onimetiti, životinje će biti u izobilju i zemljino će rastinje biti obilno...³²

Opet, prema saznanjima iz Vjerovjesnikovih hadisa, u zlatnoj će se eri,isto tako, desiti i veliko izobilje u izvorima vode; povećanjem ovih mogućnosti navodnjavanja zemlja će postati neviđeno plodonosna:

...unatoč tome što će kiše mnogo padati, nijedna kap neće biti neuotrijebljena, bez ijedne sjemenke, zemlja će biti plodonosna i berićetna.³³

Prema onome što je prenio hz. Husejfe, Resulullah je rekao slijedeće:

...u njegovo će vrijeme sve vode postati slatke, rijeke će se produžiti, povećat će biljni svijet na zemlji, a riznice (iz nje) će izaći vani;³⁴

...u njegovo će vrijeme čak i rijeke povećati svoju vodu...³⁵

...nebo će spustiti kišu, zemlja će iznijeti svoj berićet, moj će ummet u njegovo doba postići prethodno neviđeno spokojstvo.³⁶

Moguće je da ovim hadisima Vjerovjesnik išareti na prelazak na modernu poljoprivrodu u doba Mehđija, na

poboljšanje proizvodnje koja će se dogoditi u ishodu razvoja novih proizvodnih tehnologija, rada na poboljšanju usjeva, novih brana za kišne vode i pravljenja i iskorištavanja vještačkih jezera. Suvremena se tehnologija razvija velikom brzinom; ostvaruje se vidno povećanje i u kvalitetu proizvoda, a i u količini proizvodnje. Isto tako se ostvaruje njihova veća izdržljivost i razvoj uz manje vode. Uz pomoć novorazvijenih tehnologija ostvaruje se raznovrsnost proizvoda i postiže mogućnost uzbogajanja svih vrsta voća i povrća tokom cijele godine.

Svi ovi razvoji još više će se povećati u zlatnoj eri; postići će se izuzetan kvalitet poljoprivrednih proizvoda. Uzbogajat će se lijepi proizvodi koji daju mnogo više ploda, ukusa i ljepšeg mirisa. U jednom kur'anskom ajetu u kojem se ishareti na ovi činjenicu kaže se slijedeće:

Oni koji imanja svoja troše na Allahovom putu liče na onoga koji posije zrno iz kojeg nikne sedam klasova i u svakom klasu po stotinu zrna. - A Allah će onome kome hoće dati i više; Allah je neizmerno dobar i sve zna. (El-Bekara, 261)

Prema onome na što isharete hadisi, u zlatnoj će se eri veliki značaj pridavati navodnjavanju, na svim mjestima će se formirati vještačka jezera, brane, široki kanali i vještačke rijeke; nijedno mjesto neće biti pošteđeno vode. Morska i kišna voda će se, nakon prečišćavanja, koristiti u poljoprivredi, čime će se postići veoma veliko izobilje i berićet u sušnim dijelovima. Tehnologijama koje su danas u upotrebi na veoma skušenim prostorima ozelenit će se sve pustinje, čime će ljudi doći u posjed veoma velikog prostora za sjetu. Opet, prema saznanjima iz hadisa, u ishodu svih ovih napredaka koji će se načiniti u poljoprivredi i u kvalitetu stoke zabilježit će se veliki napreci; doći će do povećanja svih životinjskih proizvoda:

“...ummet će se onimetiti, životinje će u izobilju jesti i piti, zemlja će izbacivati biljke...”³⁷

Otkrit će se podzemna bogatstva

A drugi razvoj koji će se dogoditi u vrijeme Mehdija bit će otkrivanje svih podzemnih bogatstava i riznica i njihovo korištenje za prosperitet i komfor čovjeka. Ova odlika zlatne ere se na slijedeći način ističe u hadisima Muhammeda, a. s.:

...Mehdi će otkriti riznice...³⁸

U njegovo će se vrijeme podzemne riznice izbaciti vani;³⁹

...zemlja će, u vidu stupova od srebra i zlata, iz sebe izbaciti sva blaga koja je skrivala.⁴⁰

Velika dostignuća u nauci i tehnologiji

U hadisima Muhammeda, a. s., postoje nagovještaji i u kontekstu naučnih i tehnoloških dostignuća. U zlatnoj eri će se veliki značaj pridavati stimuliranju nauke, te će se, u tom smislu, primjenjivati obrazovni programi; napreci u tehnologiji dostignut će svoj vrhunac i ljudi će se do maksimuma koristiti svim blagodatima i olakšicama koje pruža tehnologija. Velika će se dostignuća postići u medicini, poljoprivredi, komunikacijama, industrijskoj tehnologiji i saobraćaju. Svi ovi tehnološki napreci osigurat će veoma veliki komfor u ljudskim životima. Zahvaljujući tome, postići će se velike olakšice i dostići će se velika brzina.

U ishodu dostignuća u tehnologiji saobraćaja, na najvišem nivou osigurat će se komfor i sigurnost; na najmanji mogući nivo svest će se gubitak vremena i rizik od udesa, i u tom smislu će se poduzeti sve potrebne mjere. I u tehnologiji komunikacija, isto tako, ostvarit će se veliki napreci; brzina i lahkoća komunikacija i razmjena iskustava između najudaljenijih dijelova svijeta dostići će najviši nivo. (Allah najbolje zna!)

Ostvarivanjem svih ovih tehnologija veliki će se značaj pridavati uklanjanju svih problema koji bi mogli narušiti

zdravlje i komfor čovjeka. Tako će se poduzeti kategorične mjere protiv štetnih sporednih produkata tehnologije.

Što se tiče najbitnije odlike ovih promjena koje će se desiti u zlatnoj eri, ona će se odnositi na činjenicu da će se ovim dostignućima podjednako koristiti svi stanovnici planete. Sva dostignuća stavit će se na raspolaganje svim ljudima cijele zemlje; svima će se pružiti iste ljepote, jednake mogućnosti.

U medicini i zdravstvu desit će se izuzetni napreci

Sva dostignuća koja će se na polju tehnologije ostvariti u zlatnoj eri otvorit će put izuzetnim naprecima na polju medicine. Sva naučna i tehnološka dostignuća ostvarena u zlatnoj eri ubrzat će medicinska poduhvate; na veoma niske razine će, uz Božiju pomoć, pasti procenat pogrešivosti, ljudi će biti zaštićeni od oboljenja mnogih bolesti; pojednostaviti će se uspostava prave dijagnoze i povećat će se mogućnosti liječenja.

Veliki će se značaj pridavati ljudskom životu i zdravlju; ljudi neće dola-

ziti u bezizlazno stanje zato što nisu mogli naći lijek ili liječnika ili zato što su zakasnili ili pogrešno liječeni; svima kojima bude potrebno ukazivat će se pomoć istog trenutka. Veoma će se velika pažnja ukazivati zdravstvenim problemima bez pravljenja bilo kakve razlike među ljudima, bez obzira na imovinsko stanje i starosnu dob. Za zdravlje svih ljudi koristit će se sva raspoloživa sredstva, u razmatranje će se uzeći sve postojeće mogućnosti.

Osigurat će se i svakojake materijalne i duhovne olakšice. Bolnice, lijekovi i liječenje bit će besplatni; onima kojima bude potrebna pomoć i njega bit će to udovoljeno na najsavršeniji način, a da to ni sami neće osjetiti.

Da bi ljudi mogli voditi jedan zdrav život, politika ishrane će, u svjetlu nauke i tehnologije, biti dovedena u najsavršeniji oblik. Načinit će se naučna istraživanja i radovi pomoću kojih će se iz hrane eliminirati sve ono što može štetiti zdravlju. Razradit će se naučne metode kojima će se uništiti kolesterol u hrani ili druge komponente koje bi mogle narušiti zdravlje. Poduzet će se mjere u vezi s raznovrsnom hranom i pićem, koje štete tijelu, osigurat će se ishrana kvalitetnom i čistom hranom. A kao rezultat toga, smanjit će se oboljenja, srčani udari i smrtnost koju prouzrokuje visok krvni pritisak i slični uzorci. Ljudski će se životi produžiti na neviđen način. (Allah najbolje zna.)

Uporedo s ishranom, sve će se zajednice prosvijetliti i u kontekstu potrebe sporta za jedan zdrav život; formiranjem krepke i sportske građe osigurat će se sprečavanje niza oboljenja. Pored toga, uporedo s iskazivanjem uzdanja u Boga, naspram svih događaja s kojim se susreću, moralom ispunjenim tolerancijom i međusobnom ljubavlju, nestat će i psihičkih bolesti i poremećaja. (Allah najbolje zna.)

U hadisima Muhammeda, a. s., upozorava se na sva ova dostignuća koja će se ostvariti u zlatnoj eri na polju medicine i zdravstva, te se na slijedeći način saopćava da će se u ovom periodu "produžiti ljudski životi":

"U njegovo vrijeme ... životi će se produžiti i amaneti se neće gubiti..."⁴¹

Cijelim će svijetom vladati jedno superiorno poimanje umjetnosti i estetike

Da će izobilje, bogatstvo, ljepota i napreci, koji će dominirati u svim sferama života u zlatnoj eri, dominirati i u sferi umjetnosti dodatna je činjenica na koju se upozorava u hadisima. U zlatnoj će se eri veliki značaj predavati umjetnosti. Svi će ljudi, u tom kontekstu, uživati vidan stimulans; u izuzetnom će porastu biti izražena tendencija ka umjetnosti i estetici. Cijeli će islamski svijet zabilježiti veliki napredak u umjetnosti. U muzici, likovnoj umjetnosti i na svim drugim poljima umjetnosti nastajat će velika djela. Široki horizonti i produbljena misaonost, koju ljudima daje vjera u Boga, bit će predvodnik u svim granama umjetnosti. U ovom će se periodu ljudi stalno susretati sa ljepotama; kao njihov moral, prolješat će se i prostori na kojima žive, vrtovi, dekoracija domova, odjeća, muzika koju budu slušali, način zabave, slike i razgovori.

Neće postojati nijedno neestetsko mjesto, nijedna neiskladna građevina i mjesto; sve će biti priyatno za oko. Široke, praktične i lijepе kuće, bazeni, vinogradi i voćnjaci namnožit će se; postojeća mjesta i dvorišta će se uljepšati. Pored puteva će se saditi voćke prijatnog izgleda; gotovo na svakom mjestu formirat će se mali zoologiski vrtovi. Broj prirodnih parkova veoma će se povećati, na mjestima nastanjenim ljudima bit će uočljiva vidna dominacija zelenila. Sve gradove i varošice ukrašavat će na hiljade biljki i cvijeće koje će sam narod odgajati i njegovati, pri čemu će veoma uživati. Osvjetljenje svih ovih mjesta, sklad boja bit će krajnje estetski i sve će se dovesti u veoma lijep sklad. Na svim stranama svijeta dominirat će veliki kvalitet kojim će se napajati ljudska duša.

Sva mjesta, putevi, bogomolje, zabavna mjesta, mjesta za odmor i rekreatiju, poslovni prostori, odjeća; ukratko, sve će biti besprijeckorno čisto. Pored toga, onemoćić će se zagađenje okoline stambenih četvrti, naći će se rješenje svih pitanja koja izazivaju zagađenje zraka.

U isto vrijeme, među ljudima će se stimulirati i ljubav prema životinjama, formirat će se priyatno i estetsko okruženje gdje će se sasvim slobodno moći njegovati i proučavati sve vrste životinja. Dresirat će se životinje poput lavova, tigrova, pantera, majmuna. Raznim metodama i biološkim tehnikama uklonit će se njihova agresivnost i doći će u stanje da će ljudi sasvim jednostavno s njima moći uspostavljati kontakt i iskazivati im ljubav. Po gradovima i kasabama pojavit će se svakojake ptice poput pelikana i roda. A uz pomoć naučnih metoda uništenja otrova životinja poput zmija i škorpija, onemogućit će se da i one naškode ljudima; i zmije će se čak do-

vesti u jedno drugačije stanje. (Allah je Onaj Koji najbolje zna!)

U ishodu poimanja ljubavi, koju je u ljude usadio kur'anski moral, nestat će neprijateljstva i zlostavljanja životinja, nestat će svih oblika ponašanja koja će ići na štetu životinja. Na taj će način nestati opasnosti od izumiranja određenih životinja i osigurat će se razvoj svih vrsta.

Na ovo okruženje koje će se doživjeti u zlatnoj eri skreće se pozornost u hadisima Muhammeda, a. s.:

...čovjek će reći svojim ovcama i drugim životinja-ma: "Idite na pašu", one će ići; iako će biti nasred usjeva, čak niti jedan klas neće uzeti u usta. Zmije i akrepi nikome neće škoditi. Krvoločne životinje bit će pred vratima i nikome neće činiti nevo-lje...⁴²

Habis el Hadrami prenosi: ...Zmije će živjeti u slozi s djecom, a krave s lavovima.⁴³

U Zlatnoj će eri svi biti zadovoljni Mehdijevom upravom

Muhammed, a. s., je u svojim hadisima podsjetio na to koliko je hajirli-period Zlatnog doba, koji će se voditi pod liderstvom Mehdija, i saopćio da će u ovom periodu "sve živo i na nebu i na Zemlji, od riba u moru do ptica na nebu, i svi ljudi biti zadovoljni Mehdijem":

"Obradujte se Mehdijem... S njime su zadovoljni stanovnici neba i zemlje...";⁴⁴

...tada će se njegovom hilafetu obradovati stanovnici neba i Zemlje, sve divlje životinje, ptice, pa čak i ribe u morima. U njegovo će se doba, čak, povećati i vode rijeka...⁴⁵

Ebu Said Hudri prenosi da je Resulluh rekao:

"Sljedbenici Mehdija će u njemu tražiti pribježiš-

Bilješke:

- 1 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 48) (Kitab-ul Burhan Fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 17
2 Ahir zaman Mehdisinin alametleri, Celalettin Suyuti, str. 23
3 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 22
4 Ahir zaman Mehdisinin alametleri, Celalettin Suyuti, str. 14
5 Kitab-ül Burhan fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 12
6 (Ebu Davud, Tirmizi,) (Büyük Fitne Mesih Deccal, Saim Güngör, Pamuk Yayınları, str. 80) Ebu Davud ve Tirmizi / Büyüük Hadis Külliyatı, Rudani 5 том, str. 365
7 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 20
8 Imam Sa'roni, Ölüm-Kiyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, str. 394-395, no. 733
9 Kitab-ül Burhan fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 12
10 Ibid., str. 26
11 Sünen-i Ebu Davut, 5/93
12 Kiyamet Alametleri, str. 163
13 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 47
14 Ibid., str. 54
15 Sünen-i İbni Mace, 10-347/ Ramuz el Ahadis, str. 508
16 Sahih-i Müslim, 1/136
17 Kitab-ül Burhan fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 11
18 Ibid., str. 58
19 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 47
20 Imam Suyuti, Kiyamet Alametleri, Ölüm ve Dirilis, str. 179, 1699
21 Ahir zaman Mehdisinin alametleri, Celalettin Suyuti, str. 20
22 Kitab-ül Burhan Fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 17

te, poput pčela koje traže utočište kod matice (poput njega će naći sigurnost i spokoj), on će svijet ispuniti pravdom i poštenjem."⁴⁶

Ljepote koje će u Džennetu podariti vjernicima koji se drže kur'anskog morala Allah, dž. š., saopćio je de-taljno u kur'anskim ajetima. Naspram primjernog morala, u vječnom će im životu biti podarena predivna mjesta ispod kojih teku potoci, izvori koji nepres-tano teku, konaci, vile, odjeća, hrana, piće, dragulji... Džennet je vječni život kojem muslimani uvijek teže:

"Uđite u Džennet, vi i žene vaše, rado-sni!" Oni će biti služeni iz posuda i čaša od zlata, u njemu će biti sve što duše zaželete i čime se oči nasladjuju, i u njemu ćeete vječno boraviti. "Eto, to je Džennet koji vam je darovan kao na-grada za ono što ste radili, u njemu ćeete svakovrsnog voća imati od ko-jeg ćeete neko jesti." (Ez-Zuhur, 70-73)

Eto, i zlatna je era, isto tako, pripremanje i davanje svim muslimanima jednog ovako lijepog života na dunjaluku. Kao što nam je to Muhammed, a. s., sa-općio, ovaj je period jedna radosna dunjalučka najava Dženneta, jedna izuzetna Allahova dobrota prema vjernicima. Ovaj je period, kojem će, zbog njego-vog izobilja, berićeta, svakojakog kom-fora i spokoja, težiti svaki musliman izvanredna osovsvjetska nagrada za one koji vjeruju. Saopćiti radosnu vijest ovog divnog perioda jeste, nesumnjivo, velika čast za sve muslimane.

23 Ali Bulaç, Çagdas, Kavramlar ve Düzenler, Iz Yayıncılık, 16. Baskı, İstanbul, 1998, str. 241

24 Ibid., str. 241

25 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 23

26 Sünen-i İbni Mace, 10-347/ Ramuz el Ahadis, str. 508

27 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 21

28 Kitab-ül Burhan Fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 16

29 Sünen-i İbni Mace, 10/340

30 Kiyamet Alametleri, str. 164/ El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Munta-

zar, str. 24)

31 Sünen-i İbni Mace, 10-347/ Ramuz el Ahadis, str. 508

32 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 26

33 Ibid., str. 21

34 En-Necmu's-sakib if Beyani Enne'l Mehdi min Evlidi Ali b. Ebî Talib, Ömer Dön-

mez str. 43

35 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 31

36 Kitab-ül Burhan fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 9

37 Ibid., str. 15

38 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 33

39 Ibid., str. 43

40 Imam Sa'roni, Ölüm Kiyamet Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, str. 464

41 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 43

42 Kiyamet Alametleri, Pamuk Yayınları, str. 245

43 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 64

44 Kitab-ül Burhan fi Alamat-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, str. 13

45 El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamat-il Mehdiyy-il Muntazar, str. 31

46 Ibid., str. 30

NEPOZNATE MUDROSTI U VJETRU

Vjetovi, sa kojima se gotovo svakodnevno susrećemo tokom života i koji su za većinu nas jedan uobičajeni događaj, velika su blagodat, koju, sa njihovim formiranjem, utjecajem i rezultatima, Allah, dž. š., stvara sa nizom mudrosti. Kao i sve ostale dokaze stvaranja, Allah, dž. š., u Kur'anu na slijedeći način ističe da je i vjetar stvorio da bi čovjeka podstakao na razmišljanje i zahvalnost:

“Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pamet.”

(Al-Baqara, 164)

Kako nastaje vjetar?

Zagrijavanje zraka prouzrokuje širenje zagrijane mase, a prema tome i pokretanje i uzdizanje. Međutim, zbog toga što uzdignuta masa zraka ne može izaći izvan atmosfere, ona se kreće prvo u vertikalnom, a potom u horizontalnom smjeru. Upravo u ovoj tačci, zagrijavanje i masovna promjena mjesta zraka prouzrokuje formiranje pritiska. Međutim, pritisak koji čini atmosfera nije isti u svim dijelovima Zemlje, pošto se mijenja zavisno od gravitacije, temperature i visine mesta na koje se nalazi. Na taj način nastaju centri visokog i niskog pritiska. Polja visokog atmosferskog pritiska možemo poistovjetiti sa brdima, a polja niskog pritiska sa udubljenjima. Zbog toga što je zrak pokretljiv (tečan), pod utjecajem gravitacije, kreće se, gotovo poput vode koja teče po kosinama, od polja visokog pritiska prema polju niskog pritiska i tako nastaju vjetrovi.

Jedan od dokaza Njegovih je to što On šalje vjetrove kao nosioce radosnih vijesti da vam dâ da milost Njegovu osjetite i da lade voljom Njegovom plove i da iz obilja Njegova stječete, i da biste zahvalni bili. (Er-Rum, 46)

Allah, dž. š., u Kur'anu na slijedeći način spominje vjetar kao "radosnu vijest":

"Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje šalje. - Zar posred Allaha postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatruju!"

(An-Naml, 63)

Vjetrovi, koje Allah, dž. š., spomnje kao *radosnu vijest*, imaju, također, i veliki utjecaj na živi svijet.

Utjecaj vjetra na temperaturu zraka

Povjetarac, jedna vrsta kratkog vjetra koji nastaje uslijed temperaturne i razlike u pritisku između kopna i mora i koji je uočljiv u toplim sezonomama, je od onih vjetrova koji vrše utjecaj na toplo-

tu. U popodnevnim satima, kada je visoka temperatura zraka, pritisak se smanji zbog toga što je kopno zagrijanje. Na taj način zrak osvježavaju vjetrovi koji pušu od mora, kao centra visokog pritiska, prema kopnu, kao centru niskog pritiska. Detalj na koji ovdje treba opratiti pažnju je činjenica da, pušući od mora u toplim sezonomama i satima dan, ovi vjetrovi, koje Allah, dž. š., stvara kao svojevrsnu mudrost, osvježavaju zkak. Što se tiče noći, nema potrebe za dodatnim osvježenjem, pošto je zrak inače svjež. Iz tog razloga mehanizam funkcioniра u suprotnom smjeru. Tipičan primjer ovoga vjetra je vjetar zvani *imbat*, koji u ljetnjim mjesecima puše oko Izmira, turskog grada na Egejskom moru.

Određeni vjetrovi, su, pak, topliji prema mjestima od kojih dolaze. Najpoznatiji vjetar iz ove grupe je vjetar zvani *fön*. Aktualni se vjetar formira prelaskom uzdignute mase zraka preko

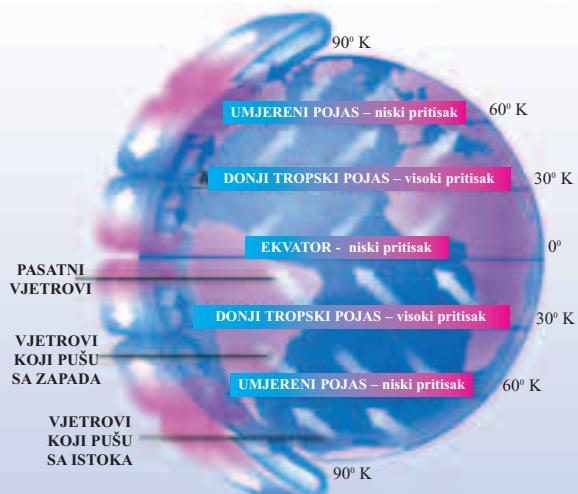
planine i spuštanjem niz drugu padinu. U toku ovog spuštanja, zrak se na svakih 100 metara zagrijava za oko 10°C. Zanimljivo je da ovi vjetrovi, koji se niz planinsku padinu spuštaju kao topli i suhi, pušu u sjevernim padinama švicarskih Alpi, padinama na obalama istočnog dijela Crnog mora, padinama Zapadnog Torosa, koji naginju prema moru, i planinskim predjelima koji posjeduju slične uvjete. Drugim riječima, pušu u svježim dijelovima Zemlje i ublažavaju ovdašnje oštре i hladne klimatske uvjete.

Spuštaju kišu

U nizu kur'anskih ajeta (Al-A'raf/57, Al-Hidžr/22, Al-Furqan /48-49, An-Naml/63, Ar-Rum/46, Ar-Rum/48, Fatih/9, Az-Zariyat/1-3) Allah, dž. š., detaljno objašnjava mehanizam formiranja kiše, odnosno utjecaj vjetra na formiranje kiše. Vodene se čestice, koje predstavljaju sirovinu kiše, putem vjetra podižu u zrak, nakon čega nastaju oblaci. (Vid. Harun Yahya, *Allah Akilla Bilinir*)

Pasatni i zapadni vjetrovi, koji konstantno pušu u općem kretanju atmosfe-

Lagano osvježavajući povjetarac, koji se odjednom pojavi u jednom vrućem danu, snažni tajfun, hladni vjetrovi sa naoblakom i padanje kiše...

re nad Zemljom, bivaju utjecjani na padavine i klimatske odlike različitih dijelova Zemlje. Tjeranjem vlažnih masa ispred sebe, ovi vjetrovi prouzroče hlađenje zraka njegovim uzdizanjem i, koncentriranjem vodene pare u njemu, povratak na Zemlju u vidu kiše.

Upravo, zrak, sa kojim se susreću pasatni vjetrovi, koji pušu između približno 30° sjevernih i južnih geografskih širina, hlađi se podizanjem i zbog toga dolazi do obimnih padavina u pojatu ekvatora. Što se tiče zapadnih vjetrova, oni donose vlažni morski zrak na zapadne obale kopna u srednjem pojatu i osigurava da ova područja budu mlaka i sa padavinama. Allah, dž. š., u Kur'antu na slijedeći način saopćava činjenicu da vjetrovi pokreću i tjeraju oblake ispred sebe:

“Allah šalje vjetrove koji pokreću oblake, a Mi ih onda u mrtve predjeli upravljam i njima zemlju oživljavamo, koja je mrtva bila; takvo će biti i oživljenje.” (Fatir, 9)

Drugi vjetrovi, koji, poput zapadnih vjetrova, pokreću vlažni morski zrak, su musonski vjetrovi. Ovi vjetrovi, koji su utjecajni u zemljama južne i istočne Azije, Gvinejskom zaljevu, istočnoj Africi, Meksičkom zaljevu i u srednjoj Americi, zbog temperturnih i razlika u pritisku između kopna i mora, pokazuju različitost u skladu sa godišnjim dobima. Musonski vjetrovi, koji ljeti pušu prema kopnu, a zimi prema moru, na kopnu ostavljaju vlažni zrak koji ljeti donose sa mora. Iz tog razloga, ove ljetne padavine u nizu mnogobrojnih musonskih država obrazuju temelj poljoprivrede. U vezi sa vjetrovima Allah, dž. š., u Kur'antu saopćava slijedeće:

“I smjena noći i dana i kiša, koju Allah s neba spušta da pomoću nje zemlju, nakon mrtvila njezina, oživi i promjena vjetrova - dokazi su za ljude koji imaju pamet.” (Al-Džasiya, 5)

Vjetar je izvor energije

Svjetska potreba za energijom se svake godine povećava za oko 4-5%. Međutim, iscrpljuju se zalihe fosilnog goriva, koja se u većini slučajeva koristi

te u proizvodnji električne energije. Štaviše, određeni naučnici smatraju da naftne rezerve 2030. godine neće moći podmiriti potrebe. Osim toga, procenat ugljendioksida (CO_2) u atmosferi je od industrijske revolucije do danas porastao za oko 30%. Ovakva situacija je, isto tako, najbolja ilustracija štete koju upotreba fosilnih goriva pričinjava atmosferi. Iz tog razloga, energija vjetra je, među savladivim energijama, najrazvijenija i, sa komercijalnog aspekta, najpovoljnija vrsta energije. Zbog toga što je u apsolutnom skladu sa prirodom, upotrebom turbina na vjetar, isključeni su i otrovni plinovi koji u atmosferu ispuštaju fosilna goriva. Kao što je izvor jedne nepresušne energije, vjetar je, isto tako, i jedan od najjeftiniji izvor energije. Pogodni vjetrovi su na razini da savim jednostavno mogu konkurirati tradicionalnim fosilnim gorivima i nuklearnoj energiji. Proizvodna cijena je, isto tako, u opadanju u srazmjeru sa razvojem tehnologije u primjeni vjetra i povećanjem njegovih upotrebnih sfera. Turbine vjetra koriste samo 1% prostora na kojem se instaliraju. Prema tome, u preostalim dijelovima se može nesmetano mogu obavljati poljoprivredne aktivnosti. Svjetski godišnji tehnički potencijal vjetra danas iznosi 53.000 TW/sat. To je ujedno četverostruki oznos svjetske potrošnje električne energije.

je. Uporedo sa naglim razvojem u turbinama vjetra, posljednjih godina veoma ilustrativno iznosi činjenicu da će se velika količina energije moći proizvesti ovim centralama. Upravo, Allah, dž. š., u Kur'anu saopćava da je vjetar stavio pod komandu Sulejmana, a. s., i da je ovu energiju učinio beričetnom. Sasvim je izvjesno da je Allah, dž. š., Sulejmana, a. s., nadahnuo tehnikom koja koristi energiju vjetra. (Allah, dž. š., najbolje zna.)

"A Sulejmanu vjetar jaki poslušni učinimo - po zapovijedi nje-govoj je puhaao prema zemlji koju smo blagoslovili; a Mi sve dobro znamo." (Al-Anbiya', 81)

"A Sulejmanu - vjetar, ujutro je prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a i navečer rastojanje od mjesec dana; i učinili smo da mu iz izvora rastopljen bakar teče i da džini, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslušnost naređenju Našem, učinili bismo da ognjenu patnju osjeti." (Saba', 12)

"I Mi smo dali da mu služe: vjetar - koji je prema zapovijedi nje-govoj blago puhaao onamo kuda je on htio." (Sad, 36)

Vjetrovi su u periodu jedrenjaka imali značajnu ulogu. Upravo je to razlog što se pasatni vjetrovi u određenim jezicima nazivaju i "trgovački vjetrovi". I u današnje se vrijeme brodovi koriste pokretačkom snagom vjetrova.

Posjeduje odliku oplodnje

Vjetrovi oplodjuju oblake, noseći kristale koji će formirati kišnu kapljicu, a prenošenjem sjemenki oplodjuje biljke. (Vid. Harun Yahya, *Allah Akilla Bilinir*)

"Mi šaljemo vjetrove da oplodjuju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti - vi time ne možete raspolažati." (Al-Hidžr, 22)

Mudrosti određenog srazmjera vjetrova

Zbog toga što vjetar puše u određenoj mjeri, u kišovitim musonskim zemljama ne nastupaju nestasice u godinama u kojima su padavine smanjene ili padaju sa zakašnjnjem.

"I On šalje vjetrove kao radosnu vijest, kao prethodnicu milosti Svoje; i Mi s neba čistu vodu spuštamo da njome već mrtav predio oživimo i da mnogu stoku i mnoge ljude koje smo stvorili napojimo." (Al-Furqan, 48-49)

U slučaju da vjetrovi pušu brže od mjere u kojoj je Bog odredio, dolazilo bi do konstantnih oluja. Osobito bi, svojim rušilačkim i razarajućim utjecajem, tajfuni, u vidu spiralnog strujanja zraka, koji su vidljivi u tropskom pojusu i čija brzina dostiže i nekoliko stotina kilometara na sat, prouzrokovali velike štete. Upravo je, oluja nazvana Isabel, koja je u skoroj prošlosti, makar i kratkotrajno, pod svoj utjecaj uzela južni dio SAD-a, prouzročila smrt 21 osobe, a 3.5 miliona ljudi ostavila bez električne energije, a poplavom, koja je uslijede-

dila nakon oluje, hiljadama ljudi je bilo primorano napustiti svoje domove. Allah, dž. š., u Kur'anu saopćava da je u stanju poslati vjetar s kamenjem:

"Ili, jeste li sigurni da Onaj koji nebesima vlada na vas neće vjetar s kamenjem poslati? Tada biste saznali kakva je prijetnja Moja!" (Al-Mulk, 17)

Allah, dž. š., je određene nevjerničke narode, poput naroda Ad, uništilio upravo ovakvim vjetrovima.

"I o Adu, kada na njih vjetar poslasmo u kome nije bilo nikakva dobra." (Az-Zariyat, 41)

Da ne pušu u određenoj mjeri, vjetrovi bi se od osvježavajućeg utjecaja mogu preobratiti u vrelu toplotu ili bili u vidu suhih i vrućih pustinjskih vjetrova, kao što su hamsin i sirocco. U oba slučaja biljni život bio bi nemoguć, a nepostojanje biljnog dolazi u značenju nepostojanja života svih živih bića.

"Ono što u životu na ovome svijetu udije slično je usjevu onih koji su se prema sebi ogriješili, koji vjetar pun leda pogodi i uništi ga. Ne čini njima Allah nepravdu, oni je sami sebi čine." (Ali 'Imran, 117)

To što klime nisu mnogo različite od uobičajenih odlika je, isto tako, jedno dobročinstvo koje nam Allah, dž. š., daje putem vjetrova.

"Ako želi, On umiri vjetar i one na površini njegovoj ostaju nepokretnе - to su pouke svakom onom ko je strpljiv i zahvalan." (Aš-Šura, 33)

Međutim, ništa se od ovoga ne dešava izvan Allahove volje. Vjetar koji puše pod Njegovom kontrolom, kao svojevrsna Allahova blagodat, osigurava nam nebrojene koristi.

GRAD

Veoma bitno arheološko otkriće početkom 1990-ih godina poznata svjetska štampa obznanila je u člancima: "Pronađen je pompejni arapski grad", "Pronađen je legendarni arapski grad", "Ubar – pješčana Atlantida". Ono što ovo zanimljivo arheološko otkriće čini još značajnijim jeste činjenica da se ime tog grada spominje u Kur'anu. Osoba koja je iznijela niz nepoznatih detalja o Adu, narodu koji se spominje u Kur'anu, bio je amaterski arheolog Nicholas Clapp.

Na satelitskim snimcima (gore) vidi se jedan kadar iz Ammana, koji se nalazi na jugu Arapskog poluotoka. Na fotografijama koje pripadaju gradu Ubar i koje je 1992. godine NASA načinila iz kosmosa ustanovljeni su tragovi antičkih putova. Narod Ad, o kojem smo upoznati preko Kur'ana objavljenog prije 1400 godina, se, suvremenim tehnološkim mogućnostima, pojavljuje kao svojevrsni kur'anski fenomen Kur'ana.

IREM

Prišlikom jednog od svojih istraživanja sprovedenih u proučavanju historije Arapa, stručnjak za historiju Arapa i producent dokumentarnih filmova **Nicholas Clapp** susreo se s knjigom *Arabia Felix* napisanom 1932. godine od engleskog istraživača **Bertrama Thomasa**. *Arabia Felix* je ime kojim su Rimljani nazivali teritoriju koja se nalazi na jugu Arapskog poluotoka i koji danas zahvata Jemen i Oman. Ovo su područje Grci nazivali "Eudaimon Arabia", a arapski učenjaci srednjeg vijeka "El-Yemen es-Sayd". Sva ova imena dolaze u značenju "Sretni Jemen", a to je zbog toga što je u stara vremena ovo područje bilo u centru trgovine začinima, koja se vršila između Indije i Sjeverne Arapije. Osim toga, narod koji je naseljavao ovo područje bavio se proizvodnjom smole borovog drveta, koji se zove "ćilibar", ri-

jetko i teško nabavljiv i koji je u to vrijeme imao vrijednost zlata.

Aktualni engleski istraživač Bertram Thomas, koji je ovim podacima u svojoj knjizi dao obimno mjesto, načinio je jednu istraživačku posjetu području u kojem su se nalazili ostaci grada čije je ime Ubar, u kojem je živio narod Ad. Beduini, koji su živjeli u pustinji, prilikom ove posjete, pokazali su mu jednu staru putnu stazu u tom području koje se nalazilo u blizini omanske obale, te mu ispričali da ta staza pripada jednom veoma starom gradu po imenu Ubar.

U iskopinama načinjenim u Ubaru pronađena su mnogobrojna umjetnička djela i ostaci visoke civilizacije, u obliku kako su opisani u Kur'anu. Da bi dokazao postojanje Ubara, Nicholas Clapp poslužio se dvjema različitim metoda. Prvo je pronašao tragove putne staze na koju su ga upućivale priče beduina. Obraćajući se NASA-i, zatražio je da se putem satelita načine fotografiski snimci ovog područja. Nakon toga, počeo je s istraživanjem karata i drevnih natpisa koji su se nalazili u kalifornijskoj biblioteci Huntington. Nakon kratkog istraživanja naišao je na kartu koja je 200. god. n.e. načinjena od Batlamuya, egipatsko-grčkog geografa. Na karti je prikazano mjesto jednog starog grada koji se nalazio na tom području i skica puteva koji su vodili prema tom gradu. U međuvremenu, na snimcima koje je načinila NASA pojavili su se određeni tragovi puta, koji je apsolutno nemogu-

će uočiti prostim okom sa zemlje, koji je potpuno vidljiv jedino iz zraka. Međusobno su se ukrštali putevi naznačeni u starim kartama i putevi koji su se vidjeli na fotografijama načinjenim sa satelita. A krajnja tačka ovih puteva bilo je jedno široko područje za koje je sasvim razumljivo da je nekada bio grad.

Tako je pronađeno mjesto legendarnog grada zastupljenog u usmenim predanjima beduina. Prilikom načinjenih iskopina, iz pijeska su se počeli pojavljivati ostaci jednog drevnog grada. Iz tog razloga se ovaj zagubljeni grad okaraktrizirao kao "Ubar iz pješčana Atlantida".

A što se tiče pravog dokaza, koji dokazuje da je ovaj stari grad grad naroda Ad, o kojem se govori u Kur'anu, to su ostaci grada. Od samog početka otkrivanja ruševina postalo je jasno da je taj srušeni grad pripadao narodu Ad, o kome govori Kur'an, i da su pronađeni stupovi pripadali gradu Irem, pošto su se među zdanjima otkrivenih tokom iskopina nalazili dugi stupovi, na čije se postojanje skreće pažnja u Kur'anu. Član istraživačke ekipe, pod čijom kontrolom se obavljalo iskopavanje, **Dr. Juris Zarins** govorio je, isto tako, govorio da su visoki stupovi ono što ovaj grad izdvaja od ostalih arheoloških iskopina i da je, prema tome, taj grad grad Irem, koji je pripadao narodu Ad, o kojem se govori u Kur'anu. U Kur'anu se na slijedeći način govorio o aktualnom gradu Irem:

Zar ne znaš šta je Gospodar tvoj sa Adom uradio, sa stanovnicima Irema, punog palača na stupovima, kojima ravnaju ni u jednoj zemlji nije bilo.

(Al-Fadžr, 6-8)

Kao što se vidi, kur'anski navodi o detaljima iz daleke prošlosti u apsolutnom su skladu s podacima do kojih se dolazi modernim istraživanjima, a to je samo jedan u nizu neospornih dokaza da je Kur'an riječ Allaha, dž. š.

(Radi detaljnijih podataka vidi: *Kuran Mucizeleri*, Harun Yahya, Arastirma Yayıncılık, İstanbul, juni 2004).

Tokom historije ljudi su vodili rasprave o tome koje je vjere bio Ibrahim, a. s. Od jevreja predstavlja se kao "jevrey", a od kršćana kao "krščanin". Međutim, Allah, dž. š., u Kur'anu saopćava da oni koji raspravljaju o vjeri Ibrahima, a. s., i njegovoj lozi ne znaju ništa o tome i u Kur'anu kategorično iznosi da Ibrahim, a. s., nije bio ni jevrey ni krščanin, već pristalica jedne 'hanif' vjere.

Ibrahim, a. s., bio je

Ibrahim, a. s., odrastao je u jednom narodu načinjenom od idolopoklonika, čiji su se i preci klanjali kumirima. Odrastao je skupa s njima i uzeo njihovu naobrazbu. Međutim, dok je njegov narod vodio jedan nastrani i zalutali način življenja, on je, za razliku od ostalih pristalica naroda, iskazivao jedan veoma različit karakter i jedan izuzetni moral; vjeron u Allaha, dž. š., on je prekinuo svaku sličnost s njima i odvojio se.

Ibrahima, a. s., koga Allah, dž. š., hvali riječima: "... Ibrahim je bio (kao jedna) zajednica..." (Nahl, 120) jevreji su tokom historije prihvatali kao vjerovjesnika svih jevreja i iznosili kako oni slijede put Ibrahima, a. s. Što se pak tiče kršćana, oni prihvataju da je, kao vjerovjesnik, Ibrahim, a. s., poslan jevrejima, međutim odvajaju se od jevreja tvrdeći da je on podložan Isau, koji je došao nakon njega.

Međutim, Uzvišeni Allah, dž. š., Stvoritelj nebesa, Zemlje i svega onoga između toga dvoga, u Kur'anu, koji je spustio kao neprikosnovenu pouku i vodilju ljudima, na slijedeći način saopćava neutemeljenost svih ovih zabludejih tvrdnji:

Kako gorite: "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gorri od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? - A Allah motri na ono što radite." (El-Bakara, 140)

Jedini ispravni izvor: Kurani-Kerim

Izvor koji nas podučava najispravnijim podacima o Ibrahimu, a. s., jeste Kur'an, pošto je to jedina Allahova knjiga nepromijenjenog sadržaja. Ukoliko, kao svoju životnu uputu, ljudi, umjesto Kur'ana, odaberu neki drugi izvor, oni ta-

da padaju u veliku zabludu. Ljudi koji zanemare pitanje koje se u Kur'anu detaljno obrazlaže ne sustežu se od toga da, u skladu sa svojim prepostavkama i uvjerenjem, daju objašnjenje o tom pitanju. Međutim, kada donose komentar i o pejgamberima i njihovim lozama, vjernici, kao i u svim ostalim pitanjima, za osnovu uzimaju kur'anske ajete i sunnet Muhammeda, a. s. Svjesni su da su nastojanja nametanja ljudima neispravnih saznanja, a naročito iznošenja pretpostavki i naglašanja o poslanicima, djela kojima Allah, dž. š., nije zadovoljan.

Osim toga, Allah, dž. š., u drugim ajetima na slijedeći način saopćava da je ne razumna rasprava rasprava o tome da li je Ibrahim, a. s., kršćanin ili jevrey:

O sljedbenici Knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Indžil nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite? Vi raspravljate o

e hanif musliman

onome o čemu nešto i znate, a zašto raspravljate o onome o čemu ništa ne znate? - Allah zna, a vi ne znate! (Alu Imran, 65-66)

Ibrahim, a. s., bio je hanif musliman...

Nasuprot tvrdnjama koje su se iznosiće tokom historije, Sveznajući Allah, dž. š., u jednom kur'anskom ajetu na slijedeći način saopćava da Ibrahim, a. s., nije bio ni jevrej niti kriščanin, već pravi vjernik, musliman:

Ibrahim nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pravi (hanif) vjernik, vjerovao je u Boga jednoga i nije bio idolopoklonik. (Alu Imran, 67)

Allah, dž. š., u Kur'anu kategorično saopćava da Ibrahim, a. s., nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pristalica jedne "hanif" vjere. Riječ "hanif" ima značenje "bogobojazne osobe koja je predana

Allahovim naredbama, koja ne odustaje ni od jednog pitanja i odredbe Allahove vjere". Odlika Ibrahima, a. s., koja ga ističe kao "hanif", jeste činjenica da je on vjerovao i bio predan Allahu, dž. š., Jednom i Jedinom.

A u jednom drugom ajetu, Allah, dž. š., Muhammedu, a. s., naređuje da slijedi vjeru Ibrahima, a. s.:

Poslije smo tebi objavili: "Slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu (hanif), on nije Allahu druge smatran ravnim!" (En-Nahl, 123)

Allah, dž. š., od ljudi traži da se usmjeri ka pravoj, *hanif*, vjeri, koja Allahu ne pripisuje druga. Da je ljudska priroda pogodna da bude hanif i da Allahu, dž. š., ništa ne čini ortakom, Allah, dž. š., ističe u Kur'anu na jedan veoma jasan način:

Ti upravi lice svoje vjeri, kao pravi vjernik (hanif), djelu Allahovu, prema kojoj je On ljudu načinio - ne

treba se mijenjati Allahova vjera, ali većina ljudi to ne zna. (Er-Rum, 30)

Osim toga, kao što se razumije iz niza ajeta, Ibrahimova, a. s., vjera, koja se formuliira rječju "hanif", u biti je istovjetna islamu. Inače, sve božanske vjere se, u svom izvornom obliku, temelje na principima postizanja zadovoljstva Jednog i Jedinog Allaha, dž. š., Njegove milosti i Dženneta. Ova vjera se, nakon Ibrahima, a. s., na nogama držala od njegovih sinova, unuka i ostalih dobrih insana, koji potječu od njegove loze. Naprimjer, u Kur'anu se skreće pažnja na razgovor koji je Jusuf, a. s., obavio s drugovima iz tamnice. Jusuf, a. s., na slijedeći način ističe da on ispovijeda vjeru Ibrahima, a. s., i njegovih potomaka:

I ispovijedam vjeru predaka svojih: Ibrahimu i Ishaku i Jakuba; nama ne priliči da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost pre-

ma nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna. (Jusuf, 38)

Bilo u kom periodu živjeli, zajednička odlika muslimana, odnosno "hanif" insana, jeste veličanje jedino Allaha, dž. š., ne prislujući Mu druga. A jedna od osnovnih dužnosti pejgambera jeste ta da ljudi oslobole od širka i svega onoga što je u suprotnosti sa vjerskom etikom i da pozivaju na zaživljavanje istinske vjere. Upravo Muhammed, a. s., isto tako, u svojim hadisima zabranjuje ljudima da "Allahu pripisuju druga":

Upitao sam: "Allahov Poslaniče, koji je najveći grijeh?" Odgovorio je: "Pripisivati ortaka Allahu, dž. š., iako te je On stvorio."¹

A u jednom ajetu Allah, dž. š., saopćava da, poput Ibrahimove, a. s., vjere, islam nije težak:

... On vas je izabrao i u vjeri vam nije ništa teško propisao, u vjeri pretka vašeg Ibrahima. Allah vas je odavno muslimanima nazvao, i u ovom Kur'anu, da bi Poslanik bio svjedok protiv vas, i da biste vi bili svjedoci protiv ostalih ljudi. Zato, molitvu obavljajte i zekat dajite i u Allaha se pouzdajte; On je Gospodar vaš, i to kakav Gospodar i kakav zaštitnik! (El-Hadždž, 78)

Kao što je saopćeno u navedenom ajetu, ljudi koji se, poput Ibrahima, a. s., usmjeravaju Jednom i Jedinom Allahu, dž. š., i koji u potpunosti sprovode vjeru, u Kur'anu su okarakterizirani kao muslimani. Riječ 'musliman' jeste izvedenica od arapske riječi "selam" i ima značenje "spašen" ili "predan". Bit "muslimanstva" jeste predanost Allahu, dž. š., i selamet (sigurnost i spokoj) koju donosi ta predanost. I pejgamberi, koje je Allah, dž. š., čovječanstvu poslao kao predvod-

nike na Pravom putu, su, svojom bogobojaznošću i predanošću Allahu, dž. š., ljudi u koje se trebamo ugledati. Oni su predani ljudi koji se u svim svojim poslovima usmjeravaju ka Allahu, dž. š., koji Mu se utječu, koji su Ga učinili svojim prijateljem i koji od Njega traže pomoć. Iz tog razloga, svaki je od njih u Kur'anu nazvan "muslimanom".

Ilustracije radi, Allah, dž. š., je Nuh, a. s., nadahnuo da se ljudima obrati riječima: "...pa, ja od vas nikakvu nagradu ne tražim, mene će Allah nagraditi, meni je naređeno da budem musliman." (Junus, 72). U suri Junus saopćava se da se Musa, a. s., svome narodu obratio slijedećim riječima: "**O narode moj, ako u Allaha vjerujete, u Njega se pouzdajte ako ste muslimani!**" (Junus, 84). Opet, u Kur'anu se također saopćava da se Sulejman, a. s., slijedećim riječima obratio narodu Sabe: "**Ne pravite se većim od mene i dodite da mi se pokorite!**" (En-Naml, 31). A u suri El-Maida Allah, dž. š., na slijedeći način nadahnuo je učenike:

I kada sam učenicima naredio: "Vjerujte u Mene i Poslanika Moga!" oni su odgovorili: "Vjerujemo, a Ti budi svjedok da smo mi muslimani". (El-Maida, 111)

Kao što se vidi iz navedenih ajeta, dobri su vjernici oni koji su predani Allahu, dž. š., koji besprimjesno žive vjerski moral i koji posjeduju ihlas. Allah, dž. š., ovim ljudima ukazao je čast imenom "musliman".

A dova Jusufa, a. s., veoma nam je lijep primjer o ovom pitanju. O ovoj dovi Allah, dž. š., nas obavještava slijedećim riječima:

"... O Stvoritelju nebesa i Zemlje, Ti si Zaštitnik moj i na ovome i na onome svijetu; daj da umrem kao musliman i pridruž me onima koji su dobri!" (Jusuf, 101)

Iskrena vjera Ibrahima, a. s., uzor je cijelom čovječanstvu

Ibrahimova, a. s., zanosna vjera u Allaha, dž. š., duboka ljubav, pokornost svim Allahovim naredbama, poslušnost i izuzetna etika u Kur'anu je naglašena na nekoliko mjesta. Jedan od tih ajeta jeste i slijedeći:

"Gospodaru naš, učini nas dvojicu Tebi odanim, i porod naš neka bude odan Tebi, i pokaži nam obrede naše i oprosti nam, jer Ti primaš pokajanje i samilostan si!" (El-Bakara, 128)

Uzoran moral, koji je pokazivao Ibrahim, a. s., iskrenost u vjeri u Allaha, dž. š., dubina u njegovoj predanosti i poslušnosti prema Allahu, dž. š., svim bi muslimanima trebali poslužiti kao uzor. Pronicljivost i odlučnost koju je Ibrahim, a. s., pokazivao prilikom pozivanja u vjeru nesumnjivo su također bitne odlike koje se trebaju prihvati kao model.

Kao što se naglašava u navedenim ajetima, Allah, dž. š., učinio je Ibrahima, a. s., uzorom cijelom čovječanstvu. U Kur'anu se, poput Ibrahima, a. s., i drugi poslanici spominju kao "hanif" muslimani, predani Allahu, dž. š. Sve su ove vjere prave (*hak*) vjere čiji se temelji zasnivaju na vjeri Ibrahima, a. s. Kršćanstvo i judaizam vremenom su iskvareni i udaljeni od originalnog oblika u kojem su objavljeni od Allaha, dž. š. Međutim, sve su ove vjere u periodu objavljivanja bile prave vjere Allahovog jedinstva, koje su širk prihvatale kao najveći grijeh i koje su preporučivale jedino življenje za postizanje Allahovog zadovoljstva.

A što se tiče ljubavi i poštovanja koje danas i kršćani, a i jevreji, iskazuju prema Ibrahimu, a. s., to je jedna

od značajnih vrijednosti koja ih na istoj osnovi susreće s islamom. Pristalice sve tri vjere, isto tako, vjeruju u Boža na način kako je to pokazao Ibrahim, a. s., i imaju za cilj robovanje Njemu. Iz tog razloga, Ibrahim, a. s., i njegova hanif vjera jesu zajednička riječ između pristalica knjiga (*ehlu kitaba*) i muslimana. (Međutim, ne smije se gubititi izvida da su, iz određenih smjerova, kršćani i jevreji krije prokomentirali vjeru Ibrahima, a. s.) U jednom se kur'anskom ajetu na slijedeći način saopćava da su muslimani pristalice knjiga pozvali da se okupe oko ove zajedničke riječi:

Reci: "O sljedbenici Knjige, dodite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjam, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!" (Alu Imran, 64)

1. *Kutubul-sitta*, Prof.Dr. Ibrahim Canan, 2. tom, str. 130.

O korisnosti kretanja i pijenja vode za zdravlje

Jedno od ponašanja na koje se u Kur'anu skreće pažnja jeste i ono koje se saopćava u ajetima u kojima se govori o nadahnuću koje je došlo Ejubu, a. s.:

I sjeti se roba Našeg Ejjuba kada je Gospodaru svome zavatio: "Šejtan me na зло navraća и misli lažne mi ulije!" "Udri nogom o zemlju - eto hladne vode za kupanje i piće!"

(Sa'd, 41-42)

Jedna od Allahovih preporuka u vezi s uzinemirenošću i nespokojem, koje je Ejubu, a. s., dao šejtan jeste i "udaranje nogom o zemlju". Sasvim je moguće da ova formulacija iz navedenog ajeta, možda, upućuje na korist uslijed bavljenja sportom i kretanja.

Prilikom sporta, a osobito pokretanjem dugih mišića, kao što su nožni mišići (izometrički pokreti), pojačava se krvotok, povećava se količina kisika koja ide do ćelija. Kao rezultat toga, kod čovjeka se gubi iscrpljenost, a izbacivanjem toksičnih materija iz tijela čovjek postaje kre-pak. (Prof. Dr. Fehmi Tuncel, Bilim Teknik Dergisi, januar 1993.) U isto vrijeme tijelo postaje mnogo otpornije na zaraze. Osobe koje se redovno bave gimnastikom posjeduju šire i čvrše krvne sudove, što čini svojevrsnu zaštitu od njihovog začepljivanja, a shodno tome i zaštitu od srčanih oboljenja. (Barbara A. Brehm, *Your Health and Fitness*, Fitness Management Magazine, 1990.) Osim toga, redovno upražnjavana gimnastika, osiguranjem ravnoteže krvnog šećera, ima zaštitnu ulogu od šećerne bolesti. "Pozitivni utjecaji sporta na jetru ogledaju se u povećanom nivou holesterola možemo okarakterizirati kao 'koristan holesterol'." (Kathleen Mullen, Some Benefits of Exercise, Medical Times, C.Brown Publishers, 1986.)

Osim toga, gaženje bosom nogom po zemlji predstavlja veoma efektan način

pražnjenja statičkog elektriciteta nakupljenog u tijelu. Ovaj metod ima ulogu svojevrsnog uzemljenja za tijelo.

Pored toga, poznato je da kupanje, na koje se u citiranom ajetu skreće pažnja, isto tako predstavlja najefikasniji način oslobođanja tijela od statičkog elektriciteta. Pored fizičke čistoće, kupanjem se smanjuje moguća napetost i neraspoloženje, zlovoljnost. Iz tog razloga, kupanje posjeduje moć pozitivnog djelovanja na niz fizičkih i psihičkih oboljenja, a posebno blagotvorno utječe u borbi protiv stresa.

Pored kupanja, u ajetu se još preporučuje i pijenje vode. Koristi koje voda ima za svaki organ tijela tolike su da ih je nemoguće zanemariti. Pravilan rad mnogobrojnih organa kao što su znojne žljezde, želudac, crijeva, bubrezi i koža vezano je za unošenje dovoljne količine vode u tijelo. A otklanjanje poremećaja koji nastaju u tom kontekstu moguće je otkloniti unošenjem veće količine vode. Isto tako, odstranjivanje iscrpljenosti, umora i po-

remećenog sna realizira se, opet, povećanjem količine vode u tijelu, čime se postiže čišćenje od toksičnih materija.

A istovremena primjena ovih preporuka, od kojih svaka ima životni značaj za naše duhovno i tjelesno zdravlje, urodit će najidelnjim rezultatom. Svaka od ovih preporuka svojevrsna je potvrda Allahovih riječi: "Mi obavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima..." (El-Isra, 82)

**Hvali ime Gospodara svoga
Svevišnjeg, Koji sve stvara i
čini skladnim, i Koji sve s
mjerom određuje i nadahnjuje,
i Koji čini da rastu pašnjaci, i
potom čini da postanu suhi,
potamnjeli. (El-E'la, 1-5)**

Kao što je poznato, nafta se formira od ostataka truhljenja morskog bilja i životinja. Od ovih ostataka, koji milionima godina truhnu na morskim dubinama ostaju jedino masne materije. A masne materije koje ostaju pod muljem i velikim stjenovitim slojevima pretvaraju se u naftu i plin. Pokretanja u zemljinoj kori ponekad proizvode zatrpanje stijena koje sadrže naftu na dubinama od nekoliko hiljada metara. Cureći kroz pore stjenovitih slojeva, formirana nafta iz velikih dubina izlazi na površinu i, isparavanjem (pretvaranjem u plinovito stanje), iza sebe ostavlja nanose katrana.

Tri osobnosti iz prvih pet ajeta kur'an-skog poglavlja El-E'la, koje skreću pozornost, u krajnjoj su paraleli s etapama formiranja nafta. Prije svega, krajnje je moguće da se formulacijom "el-mer'a", koja dolazi u značenju pašnjaka, poljane, livade, upozorava na organske materije iz formiranja nafta. Što se tiče druge

pozorne riječi iz navedenih ajeta, to je riječ "ahva", koja se koristi za opisivanje čadavih zelenih boja koje idu ka crnoj boji, crnih boja koje idu ka zelenoj, mrkih, tamnosmeđih boja. Ova se riječ, isto tako, može tumačiti kao pretvaranje u crno biljni ostatak, nataloženih ispod zemlje, pošto se ove riječi podržavaju jednom trećom riječju, a to je "gusaen". Riječ "gusaen", koja se u nekim prijevodima navodi u značenju pjene, truhlog lišća u pjeni, nanosa bujice; zatim kao: ološ, bagra, dolazi i u značenju: "nositi u pjeni raznog nanosa (bujica), biti puna brabonjaka, lišća, trstike (voda), zasuti nanosom (pašnjak – bujica)". U nekim se izvorima, zbog značenja: "povraćanje, bljuvanje", ova riječ prevodi kao "povraćanje bujice" i opisuje kao "zemljino bljuvanje nafte". Upravo, kada se u obzir uzme nastanak naftе, način njenog pojavljivanja, njen pjenasti izgled i boja, bolje će se shvatiti nivo mudrosti riječi koje se koriste u navede-

nim ajetima.

Kao što se vidi, pretvaranje biljki, pašnjaka u jednu tamnu i tečnu materiju, kako se navodi u citiranom ajetu, krajnje je slično formiranju naftе. Opisivanje jednog ovakvog nastanka, formiranja traje dugi niz godina, i to u jednom periodu kada se nisu posjedovala nikakva saznanja u vezi formiranja naftе, nesumnjivo je zaseban dokaz da je Kur'an Allahova objava, a nikako djelo ispisanoo rukom čovjeka.

NAČELA RAZGOVORA

kroz prizmu kur'anskog morala

Razgovor je jedno od pitanja koje igra najznačajniju ulogu pri međusobnom upoznavanju ljudi. Pogledi na svijet, vjera, ideje i mišljena izražavaju se riječima. Misli koje čovjek nosi u srcu i skriva u svijesti, želje, ideale ili strelje, čovjek, htio ili ne, odražava na svoja izlaganja i govor. Prema tome, izgovorenih riječi se, u velikoj mjeri, razumije psihičko stanje čovjeka, kakav razum i svijest posjeduje.

Kakav bi trebao biti stil govora?

Ljudi, u skladu sa svojom prirodom, osjećaju veliko zadovoljstvo u razgovoru koji se vodi mehkim tonom, koji ne uznemirava i vrijeda druge i koji se vodi u jednom umjerenom stilu. Razgovori, koji se, čak iako stajališta obiju strana ne idu u istom smijeru, vode na jedan učitiv i pomirljiv način, uvijek rezultiraju pozitivnim efektima, smiraju srce i formira osnovu za trajna prijateljstva.

A iskrenom primjenom moralnih odlika i načina izlaganja, koje je Allah, dž. š., saopćio kur'anskim ajetima, obrazuje daleko veće i dublje utjecaje na ljudska srca.

Ovaj oblik izlaganja, koji se zasniva na mudrosti, Allah,

dž. š., je saopćio u kur'anskom ajetu **“On mudrost kome hoće podaruj! A kome je data mudrost, dato mu je dobro veliko! I samo pametni Opomenu prihvataju.”** (Al-Baqara, 269).

Ovog se pitanja i Muhammed, a. s., na slijedeći način dotakao u jednom svom hadisu:

Ibn Omer, r. a., priča: “Resūlullah, a. s., je rekao: “Ne pričajte puno, osim prilikom zikra Allaha, dž. š., pošto prekomjerni govor, izuzev zikra, čini srce tvrdim. Znajte da je od Allaha najdalji onaj koji ima tvrdo srce.” (Tirmizi, Zuhd 62, (2413). (5891)

Govoriti jednim iskrenim stilom

Jedan od načina izlaganja koji ima najviše utjecaja na ljude je iskreno izlaganje. Priroda čovjeka je stvorena na način da ostaje pod utiskom iskrenosti. Iskreni govor usmjerava čovjeka da opravdane strane traži i na nepristrasan način procjenjuje ono što sluša čak i u idejama u koje inače ne vjeruje, koje ne podržava i kojima se suprotstavlja. Stimulira čovjeka na iskreno razmišljanje, iskrenu procjenu i iskreni govor. Jedna od najbitnijih odlika čovjeka koji je iskren u priči je što, ne težeći svom izlagaju dati neki poseban oblik, ima namjeru biti iskren pri izlaganju, tražeći utočište kod Allaha, dž. š. A iskreno izlaganje su iskrene emocije u čovjeku pretvorene u riječi.

Načela razgovora

Ljudske ideje, ljubav i poštovanje prema suprotnoj strani, najilustrativnije se odražavaju na razgovor. Iz tog razloga, bitno je, ponašanjem u skladu sa načelima razgovora koje iziskuje islamski moral, osigurati da se svi okoriste razgovorom.

Izbjegavati uobraženost

Uobraženost je jedan od vidova ponašanja koji čini uzmenirujuće okruženje prilikom vođenja razgovora. Uobraženost se može formulirati kao način razgovora koji se obavlja na jedan nepristojan način konstantnim iznošenjem ličnih ubjeđenja koja se smatraju neopsorno ispravnim. Ljudi koji pričaju ovakvim stilom, suprotno očekivanju, kod suprotne strane izazivaju jedan dojam krajnje odbojnosti.

Priznati drugima pravo na iznošenje mišljenja

Nastojati, bez upadanja u riječ, shvatiti ono što priča sugovornik i do kraja pristojno slušati jedan je od pozitivnih načina ophođenja sa kojim se nastoji postići Allahovo zadovoljstvo. Ovako držanje jedan je od pokazatelja poštovanja koje se osjeća prema sugovorniku i onome što on govori. Međutim, sasvim je pogrešna logika da su karakter-

Ljudske ideje, ljubav i poštovanje prema suprotnoj strani, najilustrativnije se odražavaju na razgovor. Iz tog razloga, bitno je, ponašanjem u skladu sa načelima razgovora koje iziskuje islamski moral, osigurati da se svi okoriste razgovorom.

ne i poštovane osobe koje stalno pričaju jednim naglašenim i dominantnim tonom. Naprotiv, ovakvo ophodenje ljudi, koji povisnim tonom upadaju u riječ druome, koji sugovorniku ne priznaju pravo na izlaganje svoga mišljenja jedan je izraz nepristojnosti i neupućenosti. Razgovor sa osobom koja drugima ne daje pravo izlaganja svog mišljenja i koja upada u riječ nakon kratkog vremena može se pretvoriti u patnju. A šutnja sugovornika u takvoj situaciji je, u principu, jedan od pokazatelja trpljanja, a nikako slušanja i pridavanja važnosti.

Sasvim je normalno da u pitanjima koja iziskuju stručnost priča stručno lice. Međutim, u pitanjima u kojima se iznose individualni stavovi i mišljenja svako bi trebao uzeti učešće u razgovoru; svako bi trebao iznijeti svoje mišljenje. Na taj način se saznaće za svačije mišljenje, stvara se mogućnost formiranja mišljenja o karakterima dotičnih. Krajnje su pogrešna mišljenja u stilu

“zna manje od mene, zato neka ne priča” ili “neka pričaju samo oni koji znaju”. Možda jedna osoba može znati manje od druge, ali, zahvaljujući mudrosti koju iskazuje Allah, dž. š., možda je u stanju uočiti nepoznatije i zamršenije strane stvari. A osoba koja vlada svim detaljima određene teme, možda se utopi u detaljima i ne uspije uočiti i dokučiti skrivene smislove aktualne teme. Iz tog razloga je, sa aspekta pojavljuivanja novih ideja i različitih aspekata, veoma bitno da svi učesnici razgovora iznesu svoje mišljenje.

Razgovor je jedno od pitanja koje igra najbitniju ulogu u međusobnom upoznavanju i zблиžavanju ljudi. Razgovori koji se vode na jedan skroman i učtiv način, mudra i iskrena izlaganja na ljude uvijek ostavlja pozitivne dojmove. A iskrenom primjenom moralnih odlika i načina izlaganja, koje je Allah, dž. š., saopćio kur'anskim ajetima, obrazuje da-leko veće i ljepše utje-caje na ljudska srca.

Izbjegavati govor koji će u prvi plan izbacivati nefs (sopstveno biće)

Uobičajen je način ophođenja da, tokom razgovora, ljudi ne obračaju pažnju na onoga koji govori, da se međusobno ne slušaju i da pričaju u maniru istovremene rasprave. Primjeri ovoga su veoma često susretljivi prilikom televizijskih debata. Čak i oni koji su se specijalizirali u svojoj oblasti mogu nastupati u maniru koji je apsolutno daleko od pristojnosti i poštivanja. Umjesto da se okoriste onime što su međusobno ispričali, ovakvi ljudi, jednim oholim stilom, nastoje prinuditi na slušanje sopstvenih riječi i nametnuti svoje mišljenje.

Što se tiče vjernika, oni nemaju cilj i nisu opterećeni sujetnostima kao što su probijanje u prvi plan i 'izricanje posljednje'. Iz tog razloga njihovi nastupi su umjereni i smirenici. Shodno poimanju pristojnosti koja se zasniva na kur'anskom moralu, nastoje, prije svega, insistirati na međusobnom upoznavanju, te na najboljem iskorištavanju onoga što se saopći prilikom razgovora.

Izbjegavati nepotrebna izlaganja

Samo da bi uspjeli iznijeti koliko duboko znanje posjeduju o određenoj te-

mi, govornici ponekad čine niz nepotrebnih govora koje nikako neće koristiti slušateljima. Ponekad, pak, temu koju mogu iznijeti u nekoliko kratkih rečenica utepe u govoru od dva-tri sata. Kako god u srcu slušatelja ne pobuduje željni efekat, ovakvo izlaganje, u isto vrijeme, izaziva i osjećaj dosade. Niko ne osjeća zadovoljstvo prilikom slušanja ovakvog izlaganja.

Neuznemiravanje suprotne strane nepotrebnim izlaganjima, vodeće je pitanje na koje se, prilikom govora, mora obratiti posebna pažnja. Osobito razgovor u kome jedna osoba uzme riječ, ne prestano pričanje bez davanja riječi ostalima i preobraćanje u jednoosobnu konferenciju ili izlaganje, ponašanje je koje nije u skladu sa principima iskrenih razgovora vjernika.

Međutim, izlažući određenu temu, vjernik to čini na najjasniji i najotvorenniji način, jezgrovit, efektno i na način koji će kod suprotne strane osigurati korist. Prilikom izlaganja uvijek nastupa svjestan da je mudrost suština govora.

Izbjegavati duege rečenice i ponavljanja

Pored toga, jedan od manira koji uznenimira sugovornika je i korištenje du-

gih rečenica prilikom razgovora. Prisotno je praviti pauze prilikom razgovora, na našin da se uzme mišljenje suprotne strane, ukoliko ga želi izraziti. Isto tako, bitno je paziti na dužinu izlaganja, te, na isti način, voditi računa i izbjegavati ponavljanje rečenica. Kada neko ima nešto reći, ne smije, prilikom svog izlaganja, dopustiti da prelazi sa teme na temu, da na slušanje primorava nekoga ko nema vremena i ko treba ići.

Koristiti uravnoteženi ton glasa

Druga značajna greška koja se čini prilikom razgovora je ton glasa kojim se obraća. Kako bi dokazali ispravnost onoga što govore, uplašili, ubijedili ili ušutkali i pobijedili sugovornika, određeni ljudi pričaju jednim tonom koji je blizu vikanja. Međutim, ton glasa je umjeren i uravnotežen. Ovo pitanje je Allah, dž. š., u Kur'anu saopćio vjernicima kroz savjet koji Lukman, a. s., dao svome sinu:

U hodu budi odmijeren, a u govoru ne budi grlat; ta najneprijatniji glas je revanje magarca!" (Lukman, 19)

Ove teme se u svojim djelima na slijedeći način dotakao i uvaženi turski alim **Mehmet Zahid Kotku**:

"Nipošto ne pričaj oštro i ne pričaj mnogo; a pogotovo nikako ne pričaj po-

višenim tonom! Pazi da pričaš blagim tonom i slatkom riječju..." (Zahit Kotku, *Tasavvufi Ahlak*, tom 3, str. 66)

Koristiti odmjereni, prefinjen i učтив način govora

Kao potrebu koju nalaže uzorni moral, vjernici u svojim ubraćanjima koriste krajnje odmjereni, prefinjen i učтив stil. Ovaj njegov stil nije uvjetovan i ne mijenjase prema godinama sugovornika, kulturnom ili intelektualnom nivo, a ni to da li je siromačan ili bogat. Zbog toga što posjeduju uzornu skromnost u skladu sa ajetom "...a nad svakim značem ima još znaniji." (Yusuf, 76), oni pridaju važnost mislima sugovornika.

Govoreći o vjeri i svetinjama

Jedna od najtežih grešaka kojih se, prilikom razgovora, treba strogo čuvati jesu šale i ismijavajući govori na račun vjere i svetkovina. Ako u toku razgovora neko počne sa ovkim razgovorom, traba mu odmah upasti u riječ, prekinuti ga, objasniti mu pogrešnost ove šale, koja niju u skladu sa učtivošću, i neodložno ga upozoriti. Zbog toga što se smijanje na takve šale ili podrugljive riječi smatra suučesništvo u grešci, svi bi vjernici odmah trebali uložiti protest na jedan ovakav ispad, svoju uznemirenost bi trebali izraziti na jedan kategoričan i krajnje jasan način. Allah, dž. š., u suri

An-Nisa' na sljedeći način naređuje vjernicima:

**On vam je već u Knjizi objavio:
kad čujete da Allahove riječi poriču i
da im se izruguju, ne sjedite s onima
koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor,
inače, bit ćete kao i oni. Allah
će, sigurno, zajedno sastaviti u Džehennemu licemjere i nevjernike.** (An-Nisa', 140)

Šprdati se sa vjerom i svetnjama, davati neumjesne komentare prepričavanjem viceva na račun svetinja, pričati viceve o Džennetu i Džehennemu svojevrsna je propaganda ateizma. Svi muslimani bi se svim silama trebali čuvati da ne postanu saučesnici u jednoj takvoj grešci. Allah, dž. š., u Kur'anu saočava da se jedino nevjernici rugaju vjeri i svetnjama:

A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: "Mi smo samo razgovarali i zabavljali se." Reci: "Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? (At-Tawba, 65)

Upravo iz tog razloga bi muslimani na najotvoreniji način trebali reagirati kada se susretnu sa korištenjem jednog pristupa koji nije u skladu sa poštovanjem u tom kontekstu, kao što sami pendantno izbjegavaju takav način, trebali bi izraziti svoju uznemirenost i iskreno upozoriti dotičnu osobu. To od njega zahtijevaju principi kur'anskog morala.

Davati najljepše odgovore

Vjernici žive po načelima kur'anskog morala da bi postigli Allahovo zadovoljstvo. Svjesni su da neće postupati prema načelima koje propisuje kur'anski moral ako misle da je ljudi sa kojima se susreću nezavisna bića i ako se svima ponaosob približavaju različitim stilom. Zbog toga, svjesni su da je svaki čovjek sa kojim se susretnu jedan dio iskušenja na koje ga u toku dunjalučkog života stavlja Allah, dž. š., i postupaju sa svješću manifestiranja islamskog morala. Na svaku riječ drugih nastoje odgovoriti na najljepši način. Ovakav vid morala je na sljedeći način saopćen u Kur'anu:

**Kada pozdravom pozdravljeni
budete, ljepšim od njega otpozdravite,
ili ga uvratite, jer će
Allah za sve obračun tražiti.** (An-Nisa', 86)

Načela razgovora koje Allah, dž. š., saopćio kur'anskim ajetima i putem Svoga Poslanika, priuštiti će čovjeku nebrojene koristi i ljepote i na ovom, a i na budućem svijetu. Ova se činjenica na sljedeći način saopćava u kur'anskim ajetima:

**"...Lijepa riječ kao lijepo drvo:
korijen mu je čvrsto u zemlji, a
grane prema nebnu; ono plod svoj
daje u svako doba koje Gospodar
njegov odredi - a Allah ljudima
navodi primjere da bi pouku primili."** (Ibrahim, 24-25)

Prema jednom pogrešnom shvatanju usađenom u zajednicama udaljenim od vjerskog morala, mladost su nemarno provedene godine; ime jedne dobi u kojoj ljudi nemaju veliku kontrolu, ili samo period u kojem ljudi prave ulaganja za periode starosti; drugim riječima, ovo je period u kojem se prave planovi za budućnost, u kojem se okončava obrazovanje i karijera. Nesumnjivo, prirodno je da će se činjenje svega toga u ljudskom životu, podudariti s periodom mladosti. Međutim, ono što, osim navedenoga, mladost čini bitnim periodom jeste činjenica da je to, u biti, dob u kojoj će se prvenstveno uložiti napori za vječni život nakon smrti, a ne za pozne godine. Iz tog razloga, godine mladosti, u kojima je najbolje fizičko i intelektualno zdravlje, u kojima se biva najenergičniji i najkreplji, u isto vrijeme, veoma su cijenjene godine u kojima se najviše može služiti vjerskom moralu i najviše zahvaljivati na blagodatima koje se uživaju.

Mladost je, u isto vrijeme, i period u kojem se formira struktura karaktera, u kojem se postižu dobre ili loše navike. Ljudi u ovoj starosnoj dobi još uvijek nisu u potpunosti adaptirani na navike ukorijenjene u zajednicu koja živi daleko od vjerskog morala, njenu strukturu i sistem razmišljanja. Zbog toga što se nalaze u periodu formiranja karaktera, mogu, uz pomoć Allahove mudrosti i u svjetlu Njegovih naredbi i zabrana, oživiti najuzorniji model morala. Upravo iz svih ovih razloga, Allah, dž. š., je, kako to i u

Kur'anu ističe, Svojim odabranim robovima u godinama mladosti dao vjerovjesništvo i dužnost širenja vjere.

Odarbani ljudi kojima je u ranim godinama dato vjerovjesništvo

Ibrahim, a. s.

Jedan od odabranih ljudi, kome je Allah, dž. š., u mladosti ukazao čast dužnoću vjerovjesništva jeste Ibrahim, a. s. U Kur'anu se na sljedeći način skreće pažnja da je Ibrahim, a. s., na Pravi put pozivao narod koji se klanjao kumirima:

Tako mi Allaha, ja ču, čim se uđljite, vaše kumire udesiti!" - I porazbijah ih on u komade, osim onog najvećeg, da bi se njemu obratili. "Ko uradi ovo s bogovima našim", povikaše oni, "zaista je nasilnik?" "Čuli smo jednog momka kako im huli", rekoše, "ime mu je Ibrahim." (El-Enbija, 57-60)

Da bi mogao nastaviti svoju lozu i predati dužnost vjerovjesništva, Ibrahim, a. s., molio je Allah, dž. š., da mu podari sina. Svemilosni Allah, dž. š., uslišao mu je dovu i podario mu sina Ismaila, koji je, unatoč tome što je bio u godinama dječaštva, vjerom u Allah, dž. š., i poslušnim izvršavanjem Njegovih naredbi bio uzorni musliman.

Isa, a. s.

Isa, a. s., je, Allahovom voljom, došao na svijet bez oca. U isto je vrijeme

u bešici progovorio i saopćio ljudima da ga je Allah, dž. š., učinio vjerovjesnikom. Isa, a. s., kome je Allah, dž. š., objavio Indžil dok je još imao svega trideset godina, i njegovi pomoćnici, učenici koji su mu bili pokorni, bili su muslimani kojima je veoma rano Allah, dž. š., ukazao na Pravi put. Isav, a. s., govor u bešici saopćava se na slijedeći način u Kur'anu:

A ona im na njega pokaza. "Kako da govorimo djetetu u bešici?", rekoše. "Ja sam Allahov rob", ono reče, "meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti i učiniti će me, gdje god budem, blagoslovljenim, i naredit će mi da dok sam živ, molitvu obavljam i milostinju udjelujem, i da majci svojoj budem dobar, a neće mi dopustiti da budem drzak i nepristojan. I neka je mir nada mnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao!" To je Isa, sin Merjemin, to je prava istina o njemu - onaj u koga oni sumnjuju. (Merjem, 29-34)

Jahja, a. s.

Jahja, a. s., sin Zekerijaa, a. s., koji je kao vjerovjesnik poslan istom narodu i u isto vrijeme kad i Isa, a. s., jeste, isto tako, odabrani čovjek kome je u ranim godinama

Ashabi-Kehf, Isaovi učenici, Muhammedovi, a.s., ashabi i Mehdijski pomoćnici

MLADI U KU

Mladost, kao jedna od najdragocjenijih blagodati Allaha, dž.

š., jedan je od najpolodonosnijih perioda u čovjekovom životu. U ovom periodu čovjek može početi s ulaganjem napora za postizanje Allahovog zadovoljstva i služenje kur'anskom moralu.

Analiziranjem kur'anskih ajeta i Vjerovjesnikovih hadisa, uočit će se da omladina ima veliki značaj i ulogu u širenju kur'anskog moralu.

Pažnja se, osim toga, skreće i na činjenicu da su većina vjerovjesnika, čija se imena spominju u Kur'anu, i vjernika, koji su bili s njima, bili mladi ljudi.

R!ANU

Allah, dž. š., ukazao na Pravi put. U Kur'anu se na slijedeći način saopćava da mu je mudrost data još dok je bio dječak:

"O Jahja, prihvati Knjigu odlučno!" - a dadosmo mu mudrost još dok je dječak bio i nježnost i čednost, i čestit je bio (Merjem, 12-13)

Jusuf, a. s.

Svojim životom, borbom, klevetom kojom bio podvrgnut i godinama provedenim u tamnici, Jusuf, a. s., jeste primjer mudrosti svim vjernicima. U Kur'anu se na slijedeći način saopćava da mu je mudrost data još u mладости:

...I eto tako Mi Jusufu dadosmo lijepo mjesto na Zemlji i naučimo ga tumačenju snova - a Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna. I kad on stasa, Mi ga mudro-

šću i znanjem obdarismo; tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine. (Jusuf, 21-22)

Mladići koji su bili pokorni Muhammedu, a. s.

Obrati li se pažnja na život i borbu vjerovjesnika, uočit će se činjenica da su oni koji su im bili pokorni i koji su im pomagali u borbi na Pravom putu bili, također, mladi ljudi.

Ashabi i značaj koji je Muhammed, a. s., pridavao mladima

Muhammed, a. s., posljednji vjerovjesnik kojeg je Allah, dž. š., poslao Svojim robovima, pozivao je u islam sve ljude. Upravo, kada se analiziraju prvi muslimani, vidjet će se da među njima mjesto zauzimaju ljudi iz svih slojeva društva. Međutim, omladina je bila u većini među ovim ljudima. Mladići iz vodećih i uglednih porodica Mekke islamu su pokazivali više pažnje nego oni iz ostalih staleža društva. U kontekstu širenja islamskog morala, njezini istinski pomoćnici i, oslonac Vjerovjesnika bili su upravo ovi mladići. Nekoliko muslimana koji su u prvom periodu povjerovali Vjerovjesniku bilo je u starosnoj dobi od oko pedeset godina, neki iznad trideset godina, a ostali su imali ispod trideset godina. Moguće je navesti niz primjera aktivnosti ovih mladića, koji su svaki poнаosob mudri primjer za sve vjernike. Prema historijskim izvorima, neki od ovih mladića potječu iz Pejgamberove okoline,

* Hz. Ali, r. a., pokorio se u ranim godinama svog života Vjerovjesniku; veliku većinu pobjeda ostvario je u periodu između 20. i 30. godine života.

* Mudri govor što ga je u cilju odbrane islama Džâfer b. Ebu Tâlib, koji se u 25. godini života preselio u Habešistan, održao pred vladarom Habešitana, kršćanskim čelnicima i dvorskom

vrhuškom ušao je u historiju.

* Dok je još imao 25 godina **Mus'ab b. Umejr** je, nakon prvog sporazuma na Akabi, od Muhammeda, a. s., kao učitelj poslan u Medinu. Kao rezultat njegovih aktivnosti veliki broj Medinelija prešao je na islam.

* Većinu pisama koja su od Muhammeda, a. s., poslana susjednim vladarima i arapskim plemenima napisao je mladi ashab **Zejd b. Sâbit**. Osim toga, naredbom Muhammeda, a. s., naučio je hebrejski i asirski jezik kako bi mogao prevesti pisma koja dolaze iz susjednih zemalja i odgovoriti na njih. Zauzimao je mjesto među onima koji su ispisivali Objavu. Kada je Muhammed, a. s., umro, Zejd b. Sâbit imao je svega 21 godinu.

* Osim toga, ovi su mladići, koji su se nalazili pored Muhammeda, a. s., u prvim godinama odigrali značajnu ulogu u propagiranju islamskog morala i izvan Arapskog poluotoka.

Muhammed, a. s., pridavao je veliki značaj mladima; uglavnom je birao između mladića one koji su ispisivali Objavu. Omladinu je postavljao za učitelje. Mladiće je imenovao za zapovednike vojske, koju su činili većinom stariji ashabi. I, opet, u većini ratova zastavu je lično predavao mladićima. Prenosi se da je jedan od mladića iz Vjerovjesnikove okoline rekao slijedeće:

Džundub Ibn Abdillah, r. a., priča: **Mi, jedna grupa mladića**, koja se približila momačkoj dobi, bili smo skupa sa Resûlullahom, alejhissalâtû vesselâm. Naučili smo iman, prije nego što smo naučili Kur'ân. Potom smo naučili i Kur'ân. Zahvaljujući Kur'ânu povećao se i naš iman. (*Kütübi sitte, Iman Bölümü hadis 5961*)

Sljedbenici Musaa, a. s.

Musa, a. s., koji je, protiv faraona i idopoklonika, vodio jednu uzornu borbu, pozivao je u vjerski narod u ko-

jem se nalazio. A da su grupu Musao-vih, a. s., pomoćnika, koji su, kao rezultat ovih pozivanja, prihvatali vjeru, činili mladići, u Kur'anu se saopćava slijedećim riječima:

I ne povjerova Musau niko, osim malo njih iz naroda faraonova, iz straha da ih faraon i glavešine njegove ne počnu zlostavljati... (Junus, 83);

A kada Musa reče momku svojemu: "Sve će ići dok ne stignem do mjestu gdje se sastaju dva mora, ili će dugo, dugo ići." (El-Kehf, 60)

Mladići u pećini Kehf

Ashabi-Kehf jesu jedna grupa mladića, vjernika o kojim se govori u kur'anskom poglavju El-Kehf. Razlog zbog kojeg su se sklonili u pećinu jesu te tiranska vlast u tom periodu. Stanovnici pećine, koji nisu bili u stanju slobodno izraziti svoje ideje, objasniti Pravi put i koji su bili ometani u doličnom propagiranju vjerskog moralu, rješenje su našli u udaljavanju od ove zajednice. Kur'anska sura Kehf jedno je poglavje na koje je Muhammed, a. s., a i niz islamskih alima, višesmjerno skrenuo pažnju. U aktualnom poglavljiju, u kojem se prenose kazivanja o stanovnicima Kehfa i Rakima, sadržane su i mnoge formulacije koje nagovještavaju ahiri-zeman (period koji će nastupiti prije smaka svijeta, o kojem se govori u hadisima). Neki od tih ajeta jesu i slijedeći:

Misliš li ti da su samo stanovnici pećine, čija su imena na ploči napisana, bili čudo među čudima Našim? Kad se nekoliko momaka u pećini sklonilo pa reklo: "Gospodaru naš, daj nam Svoju milost i pruži nam u ovom našem postupku prisjebnost." (El-Kehf, 9-10)

Sasvim je moguće da se u ovim ajetima nagovještava na to da će u ahiri-zemanu mladi preuzeti velike odgovornosti, da će voditi idejnu borbu pro-

tiv zabludjelih filozofija, da će preuzeti značajne dužnosti u objašnjavanju vjerskog moralu i uklanjanju tiranije nad ljudima. (Allah, dž. š., najbolje zna.)

Mladi Mehdijski pomoćnici u ahiri-zemanu

U hadisima Muhammeda, a. s., saopćava se radosna vijest, a to je da će na čelo vjernika u ahiri-zemanu doći jedna odabrana osoba - Mehdi. U hadisima se saopćava da će, također, mladići biti i pomoćnici Mehdija, koga će u ahiri-zemanu Allah, dž. š., zadataći da neredom i tiranijom ispunjenju Zemlju ispunji pravdom i učini da zavlada islamski moral.

Hukejm bin Sa'd veli:

Čuo sam imama Emirul-mu'minu Alija, r. a., da je rekao ovako:

"Mehdijski će ashabi biti mladi i među njima neće biti staraca; jedino koliko surme u očima ili soli u hrani. A ono čega je najmanje u hrani jeste so."

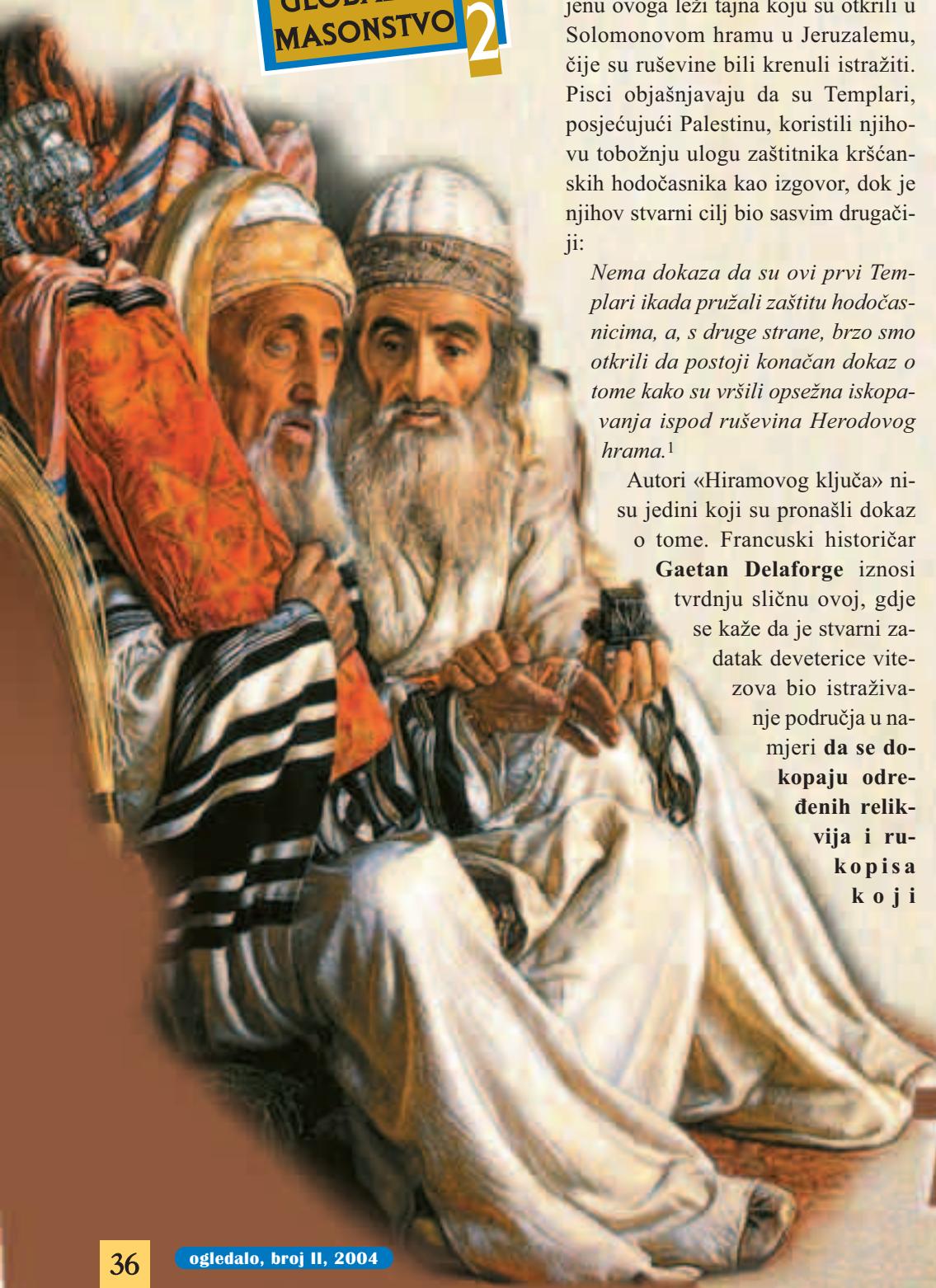
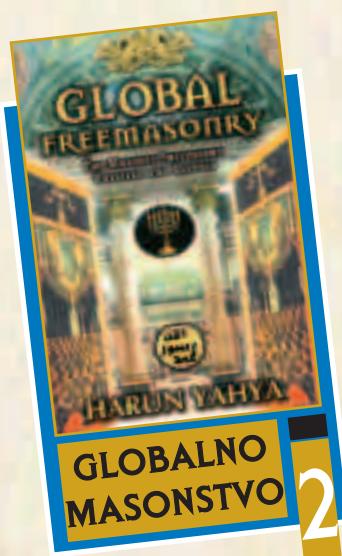
ODGOVORNOST MLADIH U ŠIRENJU KUR'ANSKOG MORALA

Mladost, kao Allahova milost Svojim robovima, jedna je blagodat koju vjernici trebaju iskoristiti kao povod zahvalnosti. Nesumnjivo, ovu blagodat treba na najbolji način koristiti na Allahovom putu. Upravo, na to nas slijedećim riječima u Kur'anu upozorava Allah, dž. š.:

"Zatim ćete toga dana za sladak život biti pitani sigurno!" (Et-Takasur, 8)

Mladi bi se trebali smatrati odgovornim za širenje uzornog moralu, za zaustavljanje ratova, tiranije, suza, za suzbijanje patnje muslimana širom svijeta, i na sebe preuzeti ulogu upućivanja na dobro i odvraćanja od zla. U idejnem smislu trebali bi voditi borbu protiv nastranih zabludjelih filozofija koje

čine osnovu svega ovoga; za svoje bi uzore trebali uzeti živote čestitih vjernika, koji su bili prije njih. Kao svoj uzor trebali bi uzeti privrženost, ljubav i poslušnost ashaba koju su izražavali prema Muhammedu, a. s.; za svoje vodice trebali bi uzeti Kur'an i sunnet Muhammeda, a. s. Tako će zahvaljujući ovim naporima mladi vjernici biti povod približavanja svijeta danima sreće i blagostanja, koji su veoma blizu.

Knjiga «*Hiramov ključ*», koju su napisala dvojica masona, **Christopher Knight** i **Robert Lomas**, otkriva neke važne činjenice o korijenima slobodnog zidarstva. Prema ovim autorima, očigledno je da je masonstvo nastavak Templara, mada, pored ovega, autori također ispituju porijeklo Templara.

Prema njihovoj tezi, Templari su doživjeli veliku promjenu dok su bili u Jeruzalemu. Na kršćanskom mjestu oni su usvojili druge doktrine. U korijenu ovoga leži tajna koju su otkrili u Solomonovom hramu u Jeruzalemu, čije su ruševine bili krenuli istražiti. Pisci objašnjavaju da su Templari, posjećujući Palestinu, koristili njihovu tobožnju ulogu zaštitnika kršćanskih hodočasnika kao izgovor, dok je njihov stvarni cilj bio sasvim drugačiji:

Nema dokaza da su ovi prvi Templari ikada pružali zaštitu hodočasnicima, a, s druge strane, brzo smo otkrili da postoji konačan dokaz o tome kako su vršili opsežna iskopavanja ispod ruševina Herodovog hrama.¹

Autori «*Hiramovog ključa*» nisu jedini koji su pronašli dokaz o tome. Francuski historičar **Gaetan Delaforge** iznosi tvrdnju sličnu ovoj, gdje se kaže da je stvarni zadatak deveterice vitezova bio istraživanje područja u namjeri da se dokopaju određenih relikvija i rukopisa k o j i

sadrže bit tajnih tradicija judaizma i drevnog Egipta.²

Na kraju devetnaestog stoljeća Charles Wilson, pripadnik kraljevske inženjerije, počeo je vršiti arheološko istraživanje u Jeruzalemu. Došao je do zaključka da su Templari otišli u Jeruzalem kako bi istraživali ruševine hrama. Wilson je ispod temelja hrama pronašao tragove kopanja i iskopavanja, i zaključio kako je to učinjeno alatom koji je pripadao Templarima. Ove su bilješke još u kolekciji Roberta Brydona, koji posjeduje opsežnu arhivu podataka koji se tiču Templara.³

Pisci «*Hiramovog ključa*» dokazuju da ta iskopavanja, koja su vršili Templari, nisu bila bez rezultata; da je red u Jeruzalemu pronašao određene relikvije koje su promijenile njihov pogled na svijet. Dodajmo i to da su i mnogi istražitelji istog mišljenja. Morala biti da je postojalo nešto što je vodilo Templare da usvoje sistem vjerenja i filozofiju potpuno drugačiju od kršćanstva, da čitaju heretičke mise i izvode rituale crne magije, unatoč činjenici da su oni prethodno bili kršćani i da su došli iz kršćanskog dijela svijeta.

Prema zajedničkom mišljenju mnogih istražitelja, to «nešto» bila je **kabala**.

Značenje riječi kabala jeste «usmeno tradicija». Enciklopedije i rječnici definiraju je kao ezoteričnu tajanstvenu granu židovske religije. Prema ovoj definiciji, kabala istražuje skrivena značenja Tore i drugih židovskih religijskih djela. Ali ako pažljivije ispitamo materiju, otkrit ćemo sasvim druge činjenice. Te nas činjenice vode do zaključka da je kabala sistem ukorijenjen u mnogobožačkom idolopoklonstvu; da je postojala prije Tore i proširila se unutar judaizma, nakon što je Tora bila objavljena.

TEMP

Ovu zanimljivu činjenicu o kabali objašnjava isto tako zanimljiv izvor. **Murat Özgen**, turski mason u svojoj knjizi *Što je slobodno zidarstvo i kako ono izgleda?* insistira na slijedećem:

*Mi ne znamo jasno otkud potječe kabala i kako se razvila. To je opće ime za jedinstvenu, metafizički konstituiranu, ezoteričnu i tajnu filozofiju, osobito povezani sa židovskom religijom. Prihvaćena je kao židovski misticizam, ali neki elementi koje sadrži pokazuju da je napisana mnogo prije Tore.*⁴

Francuski historičar **Gougenot des Mousseaux** objašnjava da je kabala stvarno nastala mnogo prije negoli judaizam.⁵

Židovski historičar **Theodore Reinach** kaže da je kabala suptilni otrov koji ulazi u vene judaizma i cijelog gatruje. Salomon Reinach definira kabalu kao «jedno od najgorih zastranjivanja ljudskog uma».⁶

Razlog Reinachove tvrdnje da je kabala «jedno od najgorih zastranjivanja ljudskog uma» jeste taj da je njena doktrina velikim dijelom povezana s magijom. Hiljadama je godina kabala bila kao jedna vrsta kamena temeljca za svaku vrstu magijskih obreda. Vjerovalo se kako rabini koji izučavaju kabalu posjeduju veliku magijsku moć. Također, na mnoge koji nisu židovi kabala je imala utjecaj, pa su se trudili prakticirati magiju upotrebljavajući njene doktrine. Ezoterički smjerovi koji su se ukorijenili u Evropi u vrijeme kasnog srednjeg vijeka i, koje su osobito prakticirali alhemičari, u velikoj mjeri svoje korijene imaju u kabali.

Čudno je to što je judaizam, mono-teistička religija, počela objavom Tore Mojsiju, neka je mir na njega, a da je unutar ove religije sistem nazvan Kabala, koji prihvata osnove prakticiranja

magije, religijom zabranjene. Ovo potvrđuje gore izneseno i dokazuje da je Kabala zapravo element koji je unesen u judaizam izvana.

Ali, što je izvor ovog elementa?

Židovski historičar **Fabre d'Olivet** kaže da je kabala došla iz drevnog Egipta. Prema ovom piscu, korijeni kabale sežu unazad do drevnog Egipta. Kabala je tradicija koju su učili neki od vođa Izraelčana u drevnom Egiptu i kao tradicija je usmeno prenošena s generacije na generaciju.⁷

Iz ovog razloga moramo se osvrnuti na drevni Egipt u namjeri da pronađemo osnovno porijeklo lanca: kabala-Templari-slobodno zidarstvo.

MAĐIONIČARI DREVNOG EGIPTA

Drevni Egipt bio je jedna od najstarijih svjetskih civilizacija. Također je bio i jedna od onih, koje su najviše ugњetavale. Veličanstvene spomenike koji su još ostali iz starog Egipta: piramide, sfinge i obeliske izgradile su stotine hiljada robova koji su radili do trenutka smrti, pod bićem i izvrgnuti gladi. Faraoni, apsolutni vladari Egipta, htjeli su da ih ljudi obožavaju i predstavljali su se bogovima.

Njihovi vlastiti zapisi jedan su od izvora našeg znanja o drevnom Egiptu. Bili su otkriveni u devetnaestom stoljeću i, nakon intenzivnog rada, egipatski je alfabet odgonetnut, donoseći na svjetlo mnoge pojedinosti o zemlji. Ali, pošto su zapise pisali službeni državni historičari, oni su tako ispunjeni pristrasnim izještajima napisanim da hvale državu.

Za nas se, svakako, najbolji izvor znanja o ovoj materiji nalazi u Kur'anu.

U Kur'anu, u priči o Musau, date su nam informacije o sistemu u Egiptu. Ajeti otkrivaju da su postojala dva važ-

na centra vlasti u Egiptu: faraon i njegovo prisno vijeće, koje je nastojalo vršiti značajan utjecaj na njega; faraon bi se često konsultirao s vijećem, i, s vremenom na vrijeme, slijedio bi njegove sugestije. Dolje navedeni ajeti pokazuju utjecaj koji je ovo vijeće imalo na fariona:

I Musa reče: «O Faraone, ja sam poslanik Gospodara svjetova! Dužnost mi je da o Allahu samo istinu kažem. Donio sam vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pusti da idu sa mnom sinovi Israilo-vi!»

«Ako si donio kakav dokaz», reče, «pokaži ga, ako istinu govoriš.»

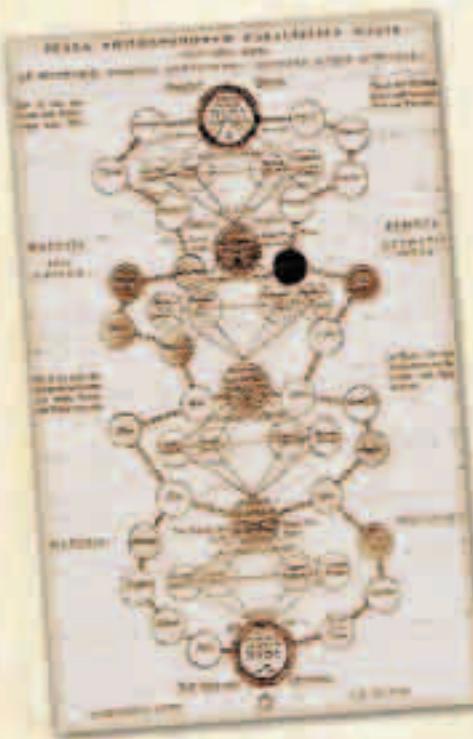
I baci štap svoj – kad on prava zmijurina; i izvadi ruku svoju – ona za prisutne postade bijela.

Glavešine naroda Faraonova povi-kaše: »Ovaj je, doista, vješt čarobnjak, on hoće da vas izvede iz zem- lje vaše, pa šta predlažete?»

«Zadrži njega i brata njegova», re-koše, «a pošalji u gradove one koji će sakupljati, preda te će sve vješte čarobnjake dovesti.» (Kur'an, 7: 104-112)

Treba primijetiti da se ovdje spominje vijeće koje savjetuje faraona, potiče ga protiv Musaa i predlaže mu određene metode. Ako pogledamo zapise o egipatskoj historiji, vidjet ćemo da su dvije osnovne komponente vijeća bile vojska i svećenici.

Nema potrebe objašnjavati značaj vojske. Ona je uspostavljala osnovnu vojnu moć režima faraona. No, trebali bismo pobliže pogledati ulogu svećenika. Svećenici drevnog Egipta bili su klasa koja se u Kur'anu spominje kao mađioničari. Oni su predstavljali kult koji je režim podržavao. Vjerovalo se da imaju posebne moći i posjeduju tajno znanje. Ovim su autoritetom utjecali na

ljude Egipta i osigurao svoj položaj unutar uprave faraona. Ova je klasa, u egipatskim zapisima poznata kao «Amonovi svećenici», usredotočila svoju pažnju na prakticiranje magije i izvršavanje njihovog poganskog kulta; dodajmo da su oni izučavali razne nauke kao što su astronomija, matematika i geometrija.

Ova je klasa svećenika bila zatvoreni red koja je za sebe mislila da posjeduje posebno znanje. Takvi su redovi obično poznati kao ezoterične organizacije. U magazinu *Mason Dergisi* (Masonska časopis), izdanje podijeljeno među masonima Turske, korijeni slobodnog zidarstva određuju se kako se vraćamo unazad do ove vrste ezoteričnih redova, a napisan je poseban spomen na svećenike drevnog Egipta.

Kao što se misao razvija u ljudskom biću, nauka napreduje, i kao što nauka napreduje, broj tajni unutar znanja o ezoteričnom sistemu raste. U ovakvom kretanju ova ezoterična inicijativa, koja je najprije počela na Istonu, u Kini i Tibetu, a zatim se proširila do Indije, Mezopotamije i Egipta, stvorila je osnovu svećeničkog znanja koje je bilo prakticirano hiljadama godina i stvorilo osnovu moći svećenika u Egiptu.⁸

Kako može postojati veza između

ezoterične filozofije svećenika drevnog Egipta i današnjih slobodnih zidara? Drevni Egipt – klasičan primjer bezbožnog političkog sistema u Kur'anu – iščeznuo je hiljadama godina prije. Može li imati ikakav utjecaj danas?

Da bismo našli odgovor na ova pitanja, moramo se osvrnuti na vjerovanja svećenika drevnog Egipta koja se tiču porijekla univerzuma i života.

STAROEGIPATSKO VJEROVANJE U MATERIJALISTIČKU EVOLUCIJU

U knjizi Hiramov ključ, engleski masoni, autori knjige, Christopher Knight i Robert Lomas dokazuju da drevni Egipt ima važno mjesto u pogledu porijekla masonstva. Prema ovim autorima, najvažnija ideja prenesena modernom masonstvu iz drevnog Egipta jeste ta da svemir postoji sam od sebe i pomoću sebe, i evoluira slučajem. Oni objašnjavaju ovaj zanimljivi pogled sljedećim riječima:

Eqipćani su vjerovali da je materija oduvijek postojala; za njih je bilo neobično da misle kako je Bog stvorio nešto iz apsolutno ničega. Njihov je stav da je svijet počeo kada je red izšao iz kaosa i da od tada uvijek postoji bitka između sila organizacije i nereda. Ovo kaotično stanje nazvano je nun, i kao sumeranski ...opis..., sve je bilo mrak, besunčani voden ambis sa snagom, kreativna sila unutar nješta koja je zapovjedila redu da počne. Ova latentna sila koja se nalazila unutar materije kaosa nije znala da postoji; bila je vjerovatnoća, potencijal koji se ispreplitao unutar slučajnosti nereda.⁹

Ukazat ćemo kako su ovdje opisana vjerovanja u skladu s tvrdnjama današnjeg materijalističkog društvenog kruga koji je predstavljen programom rada znanstvene zajednice takvim terminima kao što su «teorija evolucije», «teorija kaosa» i «osnovna organizacija materije». Knight i Lomas nastavljaju svoje prethodno razmatranje rekavši:

Začuđujuće, ovaj opis stvaranja savršeno opisuje stav moderne znanos-

ti, osobito «teorije kaosa», koja je prikazana komplikiranim koncepcijama koje se razvijaju i matematički ponavljaju unutar potpuno nestrukturiranih slučajeva.¹⁰

Knight i Lomas tvrde kako postoji sklad između vjerovanja mislilaca starog Egipta i moderne znanosti, ali ono što oni smatraju pod modernom znanomšću, kako što smo već naglasili, jesu materijalistički pojmovi poput teorije evolucije ili teorije kaosa. Unatoč činjenici da ove teorije nemaju znanstvenu osnovu, one su silom nametnute u polju znanosti u protekla dva stoljeća i predstavljene su kao znanstveno opravdane. (U sljedećim ćemo dijelovima ispitati one koji su nametnuli ove teorije u znanstveni svijet.)

Došli smo do važnog mjesta u ovoj etapi knjige, pa sumirajmo ono što smo do sada otkrili.

Raspravu smo počeli razmatrajući red Templara, za koji se misli da je izvorište masonstva. Vidjeli smo da su Templari, iako osnovani kao kršćanski red, pod utjecajem tajnih doktrina otkrivenih u Jeruzalemu, potpuno odbacili kršćanstvo i postali antireligiozna organizacija prakticirajući heretičke obrede.

Istražujući što je bila ta doktrina koja je utjecala na Templare, nalazimo da je to, u osnovi, bila kabala.

Analizirajući kabalu, našli smo dokaz da je, ma koliko mnogo ona mogla ličiti židovskom misticizmu, ta neznačajna doktrina starija od Judaizma, koja je kasnije unesena u religiju i čiji su istinski korijeni nađeni u drevnom Egiptu.

Drevnim je Egipatom vladao poganski sistem vladavine faraona, i mi tamo nalazimo zamisao koja čini osnovu moderne ateističke filozofije: da univerzum postoji svojevoljno i razvija se slučajno.

Sve ovo sigurno daje zanimljivu sliku. Da li je slučajno to što filozofija svećenika drevnog Egipta još cvjeta i što postoje tragovi lanca: kabala-Templari-masonstvo, koji su odgovorni za održavanje prevlasti ove filozofije sve do današnjeg dana?

Da li je moguće da masoni, koji su

ostavili svoj trag u svjetskoj historiji od osamnaestog stoljeća, potičući revolucije, promovirajući filozofije i političke sisteme, mogu biti nasljednici madjoničara drevnog Egipta?

Da bismo jasnije odgovorili na ovo pitanje, najprije pobliže moramo ispitati historijske događaje koje smo sada samo kratko skicirali.

IZVOR PRIČE O KABALI

«Egzodus» je naslov druge knjige Tore. Ova knjiga opisuje Izraelčane, koji su pod vodstvom Mojsija napustili Egipat i pobegli pred Faraonovom tiranijom. Faraon je tjerao Izraelčane da rade kao robovi i ne bi pristao da ih osloboди. Ali, suočen sa čudima koja je izvodio Bog preko Mojsija, i pogubnim nesrećama koje je nanio svom narodu, Faraon je popustio. I tako, jedne noći Izraelčani su se okupili u mnoštvo, i počeli svoje iseljenje iz Egipta. Kasnije je Faraon napao Izrealčane, ali ih je Bog spasio kasnijim čudom koje je izveo preko Mojsija.

Ali, mi u Kur'anu nalazimo najpreciznije objašnjenje izlaska iz Egipta, jer je Tora pretrpjela mnogo tekstualnog kvarenja, nakon što je prvobitno bila objavljena Musau. Važan dokaz ovome jesu mnoge kontradiktornosti koje se nalaze u pet knjiga Tore: Postanak, Izlazak, Levitski zakonik, Brojevi i Ponovljeni zakon. Činjenica da knjiga Ponovljeni zakon završava opisom Musaove smrti i sahrane jeste nepobitan dokaz kako bi ovaj dio morao biti dodan poslije Musaove smrti.

U Kur'anu, u opisu izlaska Izraećana iz Egipta, kao i u drugim pričama ispričanim u njemu, nema niti najmanjeg proturječja; priča je ispričana istinito. Štaviše, kao i kod drugih priča, Bog otvarači puno mudrosti i mnoge tajne u toku onoga što je ispričano. Zbog ovog, prilikom podrobnijeg ispitivanja tih priča iz njih možemo izvući brojne pouke.

ZLATNO TELE

Jedna od važnih činjenica u pogledu izlaska Izraelčana iz Egipta, kao što je ispričano u Kur'anu, jeste ta da su se oni pobunili protiv religije koju im je objavio Bog bez obzira na činjenicu da ih je Bog preko Musaa spasio Faraonove ti-

ranije. Izraelčani nisu mogli shvatiti monoteizam koji im je saopćavao Musa i neprestano su naginjači idolopoklonstvu.

Kur'an ovdje opisuje ovu čudnu težnju:

I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni naidoše na narod koji se klanjao kumirima svojim. «O Musa», rekoše, «napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!» «Vi ste uistinu narod koji nema pameti!» reče on. «Zaista će biti poništeno ono što ovi isповijedaju i beskorisno će im biti ono što rade.» (Kur'an, 7:138-139)

Unatoč Musaovim upozoravanjima, Izraelčani su nastavili s takvom izopachenosti, a kad ih je Musa napustio kako bi se popeo na goru Sinaj, takva se izopachenost u potpunosti ispoljila. Koristeći Musaovo odsustvo, pred njih je istupio čovjek imena od Samira koji je raspirio iskre izraelitske sklonosti ka idolopoklonstvu, i naveo ih da izrade statuu teleta i da je obožavaju.

I Musa se narodu svome vrati srdit i žalostan. «O, narode moj», reče, «zar vam Gospodar vaš nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali!»

«Nismo prekršili dano ti obećanje od volje svoje», odgovoriše. «Bili smo natovareni teretima, nakitom narodnim, pa smo to bacili.» A to isto uradio je i Samirija*, pa im iz-

lio tele koje je daval glas kao da muče*, i oni su onda rekli: «Ovo je vaš bog i Musaov bog, on ga je zaboravio!»

(*87-1 Židovi su na dan izlaska iz Egipta, posudili od svojih susjeda i prijatelja Egipćana mnogo zlatnog nakita, i on je ostao kod njih. Kad su došli na Sinaj, htjeli su ga se riješiti. Samirija je bio član židovske obitelji Samira i nije bio vjernik.

*88-1 *koje je daval glas kao da muče. Tele od zlata je bilo tako vješto napravljeno da bi se, kad je vjetar kroz njegove šupljine prolazio, iz njega čuo glas kao muče.*

Zašto je među Izraelčanima postojala stalna težnja da izrađuju idole i obožavaju ih? Što je bio izvor ove sklonosti?

Jasno je da društvo koje nikad prije nije vjerovalo u idole ne bi iznenada usvojilo ništavno ponašanje poput stvaranja idola i njegovog obožavanja. Samo oni koji su prirodno bili skloni idolopoklonstvu mogli su vjerovati u takvu besmislicu.

Međutim, Izraelčani su bili narod koji je vjerovao u jednog Boga od vremena njihovog pretka Ibrahima. Ime «Izraelčani» ili «Sinovi Izraela» prvo je dato sinovima Jakuba, Ibrahimovog unuka, i nakon toga svom židovskom narodu koji je potekao od njega. Izraelčani su štitili monoteističku vjeru koju su naslijedili od svojih predaka: Ibrahima, Ishaka i Jakuba, neka je mir na njih. Zajedno s Jusufom, neka je mir na njega, oni su otišli u Egipat i sačuvali svoj monoteizam dugo vremena usprkos činjenici da su živjeli usred egipatskog idolopoklonstva. Iz priča ispričanih u Kur'anu jasno se vidi kako su Izraelčani bili narod koji je, kad im je došao Musa, vjerovao u jednog Boga.

Jedino objašnjenje za ovo jeste to da su na Izraelčane, ma koliko se držali monoteističke vjere, utjecali poganski narodi među kojima su živjeli, te su ih počeli oponašati zamjenjujući tako vjeru koju je za njih izabrao Bog s idolatrijom stranih naroda.

Istražujemo li materiju u svjetlu historijskih zapisa, vidimo da je poganski kult koji je utjecao na Izraelčane bio

onaj iz drevnog Egipta. Važan dokaz koji podupire ovaj zaključak jeste taj da je zlatno tele, koje su obožavali Izraelčani, dok je Musa bio na Sinajskoj Gori, bilo zapravo replika egipatskih idola Hatora i Apisa. U knjizi "Predugo na suncu" kršćanski autor **Richard Rives** piše:

Hator i Apis, krava i vol, bogovi Egipta, predstavljeni su obožavanje sunca. Njihovo obožavanje bilo je samo jedna etapa u egipatskoj dugoj historiji poštovanja sunca. Zlatno je tele na Sinajskoj Gori više nego dovoljno svjedočanstvo koje dokazuje da se proglašena svetkovina odnosila na obožavanje sunca...¹¹

Utjecaj koji je egipatska mnogobožaka religija imala na Izraelčane pojavljivao se u mnogim različitim situacijama. Čim su susreli poganski narod, ova se sklonost ka heretičkom vjerovanju pojavila, kao što pokazuje ajet:

«O Musa», rekoše, «napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!» (Kur'an, 7:138) Ono što su rekli svome vjerovjesniku: **«O, Musa, mi ti nećemo vjerovati dok Allaha ne vidimo!»** otvara da su bili skloni obožavanju materijalnih stvorenja koja su mogli vidjeti, kao što je Egipćanima predviđala njihova poganska religija.

što je Musa umro, malo što ih je odvraćalo od ponovnog daljeg zapadanja u izopćenost. Naravno da ista stvar ne može biti rečena za sve jevreje, ali neki su prihvatali egipatsko mnogobožstvo. Ustvari, oni su nastavili doktrine egipatskog svećenstva (faraonskih mađioničara), koje su ležale u temelju vjerovanja tog društva i iskvareli vlastitu vjeru uvodeći te doktrine u nju.

Doktrina koja je iz drevnog Egipta bila uvedena u judaizam bila je *kabala*. Kao sistem egipatskih svećenika, kabala je bila ezoterični sistem a njena je osnova bila prakticiranje magije. Zanimljivo, kabala daje objašnjenje stvaranja sasvim različito od onoga nađenog u Tori. To je materijalističko objašnjenje zasnovano na drevnoegipatskoj ideji o vječnom postojanju materije. **Murat Özgen**, turski mason, o ovoj temi kaže:

Očigledno je da je kabala napisana

Tendenciju Izraelčana ka pogonu drevnog Egipta, koju smo ovdje skicirali, važno je razumjeti, ona nam daje nešto uvida u iskrivljivanje teksta Tore i u porijeklo kabale. Ako pažljivo razmotrimo ove dvije teme, vidjet ćemo da je u njihovom izvorištu nađeno drevnoegipatsko mnogobožstvo i materijalistička filozofija.

OD DREVNOG EGIPTA DO KABALE

Još su za Musaova života Izraelčani počeli stvarati idole slične onima koje su vidjeli u Egiptu i obožavati ih. Nakon

mnogo godina prije nego je došla Tora. Najvažniji dio kabale je teorija o formiranju svemira. Ova teorija se vrlo razlikuje od povijesti stvaranja prihvaćenog u teističkim religijama. U početku stvaranja, prema kabali, nastale su stvari zvane Sefiroth, čija su značenja «krugovi» ili «orbite», a koje su imale materijalne i spiritualne karakteristike. Ukupan broj tih stvari bio je 32. Prvih je deset predstavljalo sunčev sistem dok su ostale predstavljale mnoštvo zvijezda u svemiru. Ova osobenost kabale pokazuje da je usko povezana sa drevnim astrološkim sistemima vjerovanja... Tako je kabala još udaljenija od jevrejske religije, a kudikamo srodnija drevnim mističnim religijama Istoka.¹²

Usvajajući te materijalističke i ezoterične doktrine koje su zasnovane na magiji, jevreji su zanemarili zabrane u Tori koje se odnose na to. Latili su se rituala magije drugih paganskih naroda, i tako je kabala postala mistična doktrina unutar judaizma, suprotno Tori. U knjizi *Tajna društva i podrivački pokreti* engleska spisateljica, **Nesta H. Webster** kaže:

Vraćanje su, kao što znamo, prakticirali Kanaani prije nego su Izraelčani zauzeli Palestinu; Egipat, India i Grčka također su imali svoje proroke i vraćare. Unatoč prokletstvima protiv proricanja sadržanim u Mojsijevom Zakonu, jevreji su se, ne obazirući se na te zabrane, zarazili i izmiješali svetu tradiciju, koju su naslijedili, sa magijskim idejama dijelom posuđenih od drugih rasa, dijelom što su ih sami izumili, dok je, u isto vrijeme, spekulativna strana jevrejske kabale posudila ideje iz filozofije perzijskih mudraca, neo-platonista i neo-pitagorejaca. Postoji onda opravdanje za tvrdnju antikabalista da ono što mi danas znamo kao kabala, nije čisto jevrejskog porijekla.¹³

U Kur'anu postoji ajet koji upućuje na ovu temu. Bog kaže kako su Izraelčani naučili sotonske rituale proricanja iz izvora koji su izvan njihove religije.

I povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A

Sulejman nije bio nevjernik, - šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojica nisu nikog učili dok mu ne bi rekli: «Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik.» I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega никакve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jedno ono za što su se prodali, kad bi samo znali! (Kur'an, 2:102)

Ovaj ajet drži kako su neki jevreji, iako su znali da će pretrpjeti poraz na onom svijetu, učili i usvajali primjenjivanje magije. Prema tome, oni su zatalali izvan Zakona kojeg im je Bog poslao, i prodajući svoje vlastite duše, pali u neznaboštvo (magijske doktrine). «Prodali su se» za zlu stvar; drugim riječima, odbacili su svoju vjeru.

Cinjenice saopćene u ovom ajetu pokazuju glavne odlike važnog sukoba u jevrejskoj historiji. Borba je bila, s jedne strane, između poslanika koje je Bog slao jevrejima i onih koji su ih slušali i s druge strane onih zadrtih jevreja koji su se bunili protiv Božjih zapovijedi, oponašajući pagansku kulturu naroda oko njih i slijedeći njihove kulturne običaje prije nego Božji Zakon.

NEZNABOŽAČKE DOKTRINE DODANE TORI

Važno je primijetiti da se o grijesima iskvarenih jevreja često pripovijedalo u samoj svetoj jevrejskoj knjizi – Starom Zavjetu. U Nehemijinoj knjizi, vrsta knjige koja govori o historiji unutar Starog Zavjeta, jevreji priznaju svoje grijehе i kaju se:

«Onda se rod Izraelov odvojio od svih tuđinaca; pristupili su i ispovijedali svoje grijehе i bezakonja svojih otaca. Stajali su, svako na svom mjestu, i čitali knjigu Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana; za druge su četvrte ispunjavali svoje grijehе i

klanjali se Jahvi, Bogu svome. A Ješua, Bani, Kadmiel, Šebaniah, Buni, Šerebiyah, Bani i Kenani, popevši se na površje mjesto za levite, vapili su snažnim glasom Jahvi, Bogu svome.

(Oni rekoše:) ... »Oni su se bunili, i odvrgli Tebe, i zakon Tvoj su bacili za leđa, ubijali su proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate i grdno su hulili.

U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su ih tlačili. A u vrijeme muke svoje Tebi su vapili, i Ti si ih s neba uslišio, i u velikoj dobroti svojoj slao si im izbavljenje koji su ih iz ruku tlačitelja njihovih izbavljali.

Ali čim bi se smirili, opet su pred Tobom zlo činili, a Ti si ih puštao u ruke neprijatelja njihovih koji su ih mučili, i opet su k Tebi vapili, i Ti si ih s neba uslišio: u milosrdju Svojem mnogo si ih putu izbavio.

Ti si ih opominjao da se vrate Tvoje Zakonu: ali se oni uzjoguniše, nepokorni Tvojim zapovijedima; griješili su protiv naredaba Tvojih, a čovjek živi kad ih obdržava. Leda su izvlačili, šije ukrućivali, i nisu slušali.

U velikom milosrdju Svojem Ti ih nisi uništilo, ni ostavio ih nisi, jer Ti si Bog milostiv i pun samilositi.

A sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni, koji čuvaš Savet i dobrohotnost, neka ne bude pred licem Tvojim neznačna sva ova nevolja koja je snašla nas, kraljeve naše i knezove, svećenike i proroke naše, očeve naše i sav narod Tvoj od vremena asirskega kraljeva pa do danas.

Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer Ti si pokazao vjernost, a mi zloču svoju.

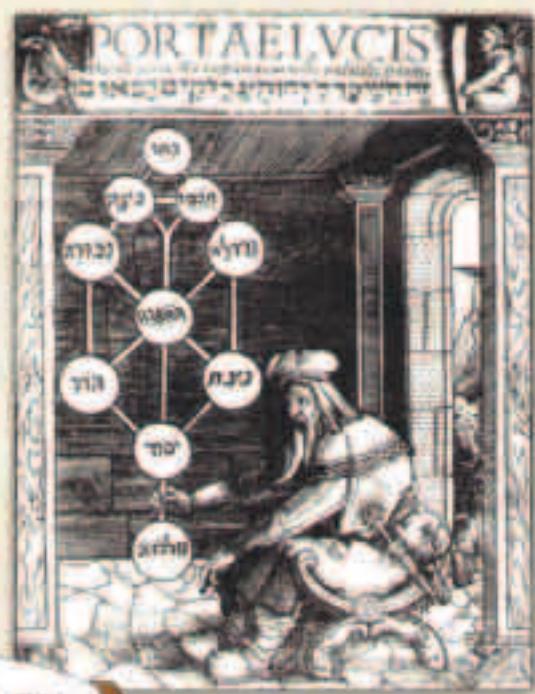
Kraljevi naši, i knezovi, svećenici i oci naši nisu vršili Zako-

na Tvoga, nisu osluškivali naredaba Tvojih i opomenu koje si im davao.

Premda su bili u svom kraljevstvu, u velikim dobrima koja si im činio, u prostorijama i plodnoj zemlji koju si im dao, oni Ti nisu služili, i od svojih zlih djela nisu se odvraćali. (Nehemijina knjiga, 9:1-35)

Ovaj odlomak izražava želju koju je imao jedan broj jevreja vraćajući se vlastitoj vjeri u Boga, ali tokom jevrejske historije drugačiji segment je postupno dobio na snazi i dominirao jevrejima, a kasnije potpuno promijenio samu religiju. Iz ovog razloga, u Tori i ostalim knjigama Starog zavjeta, nalaze se elementi koji su potekli iz krivovjernih poganskih doktrina, kao i oni gore spomenuti, koji su se zauzimali za povratak istinskoj religiji. Na primjer:

* U prvoj knjizi u Tori rečeno je da je Bog iz ničega stvorio cijeli svemir u šest dana. Ovo je ispravno i potječe iz originalnog otkrovenja. Ali zatim stoji da se Bog odmarao sedmi dan, iako je to potpuno izmišljena tvrdnja. To je izopačena ideja izvedena iz neznaboštva koje Bogu pripisuje ljudske kvalitete. U

Kur'anskom ajetu Bog kaže:

Mi smo stvorili nebesa i Zemlju i ono što je između njih – za šest vremenskih razdoblja, i nije Nas ophravao nikakav umor. (Kaf, 38)

*U drugim dijelovima Tore stil pisanja ne poštuje čast Boga, osobito na onim mjestima gdje Mu se ljudska slabost pogrešno pripisuje (Bog je sigurno iznad toga). Ovi su antropomorfizmi napravljeni kako bi nalikovali ljudskim slabostima, koje su kod paganih važile za njihove vlastite izmišljene bogove.

*Jedna takva bogohulna tvrdnja je druga koja tvrdi da se Jakob, predak Izraelćana, hrvao s Bogom i pobijedio. Jasno da je ova priča izmišljena da uputi jevreje na rasnu superiornost, u imitiranju rasnih osjećaja rasprostranjenih među paganskim narodima (ili, riječima Kur'ana: «fanatični bijes»).

* U Starom zavjetu postoji tendencija da se Bog predstavi kao nacionalno božanstvo – da je On samo Bog Izraelćana. Kako god, Bog je Gospodar i Bog svemira i svih živih bića. Ovaj pojam nacionalne religije u Starom zavjetu odgovara tendencijama paganizma u kojem svako plame obožava svog vlastitog boga.

U nekim knjigama Starog zavjeta, primjerice Jošua, date su zapovjedi za izvršavanje užasnog nasilja nad nejev-

rejskim narodima. Naređeno je masovno ubijanje, bez obzira na žene, djecu ili starce. Ovo nemilosrdno divljaštvo potpuno je suprotno Božjoj pravdi i podsjeća na barbarizam paganskih kultura koje je obožavalo mitskog boga rata.

Ove neznabogačke ideje koje su uvedene u Toru moraju negdje imati porijeklo. Morali su biti jevreji koji su usvojili, poštivali i njegovali tradiciju stranu Tori, i izmijenili je dodajući joj ideje izvedene iz tradicije za koju su se zalagali. Porijeklo ove tradicije seže unazad do svećenika starog Egipta (madjioničara faraonova režima). To je, zapravo, bila kabala koja je otuda predana brojnim jevrejima. Kabala je zauzimala formu koja je omogućila drevnim egipatskim i drugim paganskim doktrinama da se uvuku u judaizam i razvijaju unutar njega. Kabalisti, naravno, tvrde kako kabala jednostavno detaljnije objašnjava tajne skrivene u Tori. No, u stvarnosti, kako to kaže Theodore Reinach, jevrejski kabalistički historičar, kabala je: «**suptilni otrov koji ulazi u vene judaizma i cijelog ga truje.**»¹⁴

Moguće je ona u kabali naći čiste tragove materijalističe ideologije drevnih Egipćana.

KABALA – DOKTRINA SUPROTNA KREACIONIZMU

Bog u Kur'anu otkriva da je Tora božanska knjiga koja je poslana da bude svjetlo čovječanstvu:

Mi smo objavili Tevrat, u kome je uputstvo i svjetlo. Po njemu su Jevrejima sudili vjerovjesnici, koji su bili Allahu poslušni i čestiti ljudi, i učeni, od kojih je traženo da čuvaju Allahovu knjigu, i oni su nad njom bdjeli. Zato se, kad budete sudili, ne bojte ljudi, već se bojte Mene, i ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onome što je Allah

objavio, oni su pravi nevjernici. (Al-Ma'ida, 44)

Stoga, Tora je, kao i Kur'an, knjiga koja sadrži znanje i zapovijedi srodne takvim temama kao što je postojanje Boža, Njegovo jedinstvo, Njegove odlike, stvaranje ljudskih bića i drugih stvorenja, svrha ljudskog stvaranja i Božji moralni zakoni za ljudski rod. (Ali, ova izvorna Tora nije danas postojeća. Ono što mi danas posjedujemo jeste prekrojena verzija Tore, iskvarena ljudskim rukama.)

Važna stvar koju zajedno dijele prava Tora i Kur'an jeste da se Boga priznaje kao Stvoritelja. Bog je apsolutan i postoji od početka vremena. Sve drugo osim Njega jeste Njegova tvorevina koju je On stvorio iz ničega. On je stvorio i uobičio cijeli svemir, nebeska tijela, mrtvu materiju, ljudska bića i sva živa stvorenja. Bog je Jedan; On postoji sam.

I dok je ovo istina, sasvim drukčije tumačenje je nađeno u kabali, tom «*jedva primjetnom otrovu koji ulazi u vene judaizma i cijelog ga truje*». Njena doktrina o Bogu je u potpunoj suprotnosti sa «djelom stvaranja», koje nalazimo u pravoj Tori i Kur'anu. U jednom od svojih djela o kabali, američki istraživač, Lance S. Owens iznosi svoje viđenje o mogućim izvorima ove doktrine:

Kabalističko je iskustvo bilo uzrokom nekolicini opažanja Božanskog, od kojih su mnoga odstupala od pravovjernog pogleda. Središnje načelo vjere Izraela je bio proglašen da je «naš Bog Jeden». Ali kabala je tvrdila da, dok Bog postoji u najvišoj formi, kao potpuno neopisivo jedinstvo – u kabali nazvan Ein Sof, beskrajnost – ova nemoguće-znana pojedinačnost neminovno se očitovala u velikom broju Božanskih oblika: množinom bogova, koju su kabalisti zvali Se-firoth, Božji sudovi ili lica. Način na koji je Bog potekao iz nerazumljive jedinstvenosti u množinu misterij je kojem su kabalisti posvetili mnogo meditacije i razmišljanja. Očigledno da ova Božja raznolika slika potvrđuje optužbe «biti politeistički (mnogobožaci)», optužba

koju su žestoko, iako nikada potpuno uspješno, pobijali kabalisti.

U kabalističkoj teozofiji nije samo Božansko bilo u množini, nego i u svom prvom suptilnom očitovanju iz nemoguće-znane jedinstvenosti Bog je primio dvojnu formu kao mušku i žensku; 'vrhovni' Otac i Majka, Hokhmah i Binah su bili prvi oblici Božjeg očitovanja. Kabalisti su otvoreno koristili seksualne metafore da objasne kako je stvaralački snošaj Hokhmaha i Binaha proizveo da je stvaranje.¹⁵

Zanimljiva odlika ove mističke teologije jeste da su, prema njoj, ljudska bića na neki način božanska i da nisu stvorena. Owens opisuje ovaj mit:

Složenu Božansku sliku (...) kabala sebi također predstavlja u unitarnoj antropomorfističkoj formi. Prema jednoj kabalističkoj recenziji, Adam Kadmon, Bog je bio prvobitni ili prauzorni Čovjek. Čovjek je s Bogom dijelio oboje: suštinsku, nestvorenou božansku iskru i složenu organsku formu. Ovo čudno izjednačavanje Adama s Bogom podržava kabalistička šifra: numerička vrijednost oba imena Adam i Jehova u hebrejskom jeziku je iznosila 45 (tetragram, tzv. «četvoroslovje», tj. oznaka za pojam Jahveh (ime Boga) koji se iz strahopštovanja pisao samo sa četiri slova, tj. jhvh; ispod tetragrama pisali su katkada adonaj - hebrejski naziv za Božanstvo imena Jahve koje se nije smjelo izgovoriti - i onda vokale iz tog naziva umetali u tetragram; na taj se način razvilo nepravilno čitanje Ja-hovah, odnosno Jehova, kako se kasnije i uobičajilo umjesto pravilnog Jahve). Prema tome, u kabalističkoj egzegezi se Jehova izjednačio sa Adam: Adam je bio Bog. S ovom je afirmacijom išla tvrdnja da je cijelo čovječanstvo u najvišem ostvarenju bilo poput Boga.¹⁶

Ova teologija sadrži pogansku mitologiju i formirala je osnovu za degradaciju judaizma. Jevrejski su kabalisti prešli granice zdravog razuma do te mjeri da su čak pokušali od ljudskih bića načiniti bogove. Dodajmo da je prema ovoj teologiji božansko čovječanstvo

samo ono koje je se sastoji od jevreja; druge se rase ne smatraju ljudskima. Kao rezultat ovoga, unutar judaizma koje se izvorno temeljilo na osnovi služenja i poslužnosti Bogu, ova se pokvarena doktrina počela razvijati, s ciljem da zasititi jevrejsku oholost. Unatoč svojoj prirodi, koja je u suprotnosti s Torom, kabala je uvedena u judaizam. Na kraju je, povrh svega toga, počela kvariti samu Toru.

Druga zanimljiva stvar u pogledu korumpiranih doktrina kabale jeste njezina sličnost sa poganskim idejama drevnog Egipta. Kao što smo razmatrali na prethodnim stranicama, drevni Egipćani su vjerovali da je materija oduvijek postojala; drugim riječima, oni su odbijali zamisao da je materija stvorena iz ničega. Kabala tvrdi istu stvar kad su u pitanju ljudska bića; tvrdi da ona nisu stvorena i da su odgovorna za uređivanje njihovog vlastitog postojanja.

Izrečeno suvremenim terminima: drevni su Egipćani bili materijalisti, a što je bitno, kabalistička doktrina može biti nazvana sekularni humanizam.

Zanimljivo je primjetiti kako ova dva pojma-materijalizam i sekularni humanizam – opisuju ideologiju koja dominira svijetom više od dva zadnja stoljeća.

Izazov je upitati da li postoje snage koje su prenijele doktrine drevnog Egipta i kabale iz sredine drevne historije do današnjeg dana?

Bilješke:

1 Christopher Knight i Robert Lomas, *The Hiram Key*, Arrow Books, 1997, str. 37
2 G. Delafore, *The Templar Tradition in the Age of Aquarius*; Christopher Knight, Robert Lomas, *The Hiram Key*, str. 37

3 C. Wilson, *The Excavation of Jerusalem*, Christopher Knight, Robert Lomas, *The Hiram Key*, str. 38
4 Murat Özgen Ayfer, *Masonluk Nedir ve Nasıldır?*, İstanbul, 1992, str. 298-299

5 Gougenot des Mousseaux in Le Juif, *Judaïsme et la Judéisation des Peuples Chrétiens*, str. 499, 2. Baský, 1886.
6 Gougenot des Mousseaux in Le Juif, *Judaïsme et la Judéisation des Peuples Chrétiens*, str. 21, quoting Theodore Reinach, *Histoire des Israélites*, str. 221, i Salomon Reinach, *Orpheus*, str. 299.

7 Fabre d'Olivet, *La Langue Hébraïque*, 1815, str. 28
8 Mason Dergisi, sayi: 48-49, str. 67

9 Christopher Knight, Robert Lomas, *The Hiram Key*, Arrow Books, London, 1997, str. 131
10 Christopher Knight, Robert Lomas, *The Hiram Key*, Arrow Books, London, 1997, s. 131

11 Richard Rives, *Too Long in the Sun*, Partakers Pub., 1996, str. 130-31
12 Murat Özgen Ayfer, *Masonluk Nedir ve Nasıldır?*, İstanbul, 1992, str. 298-299

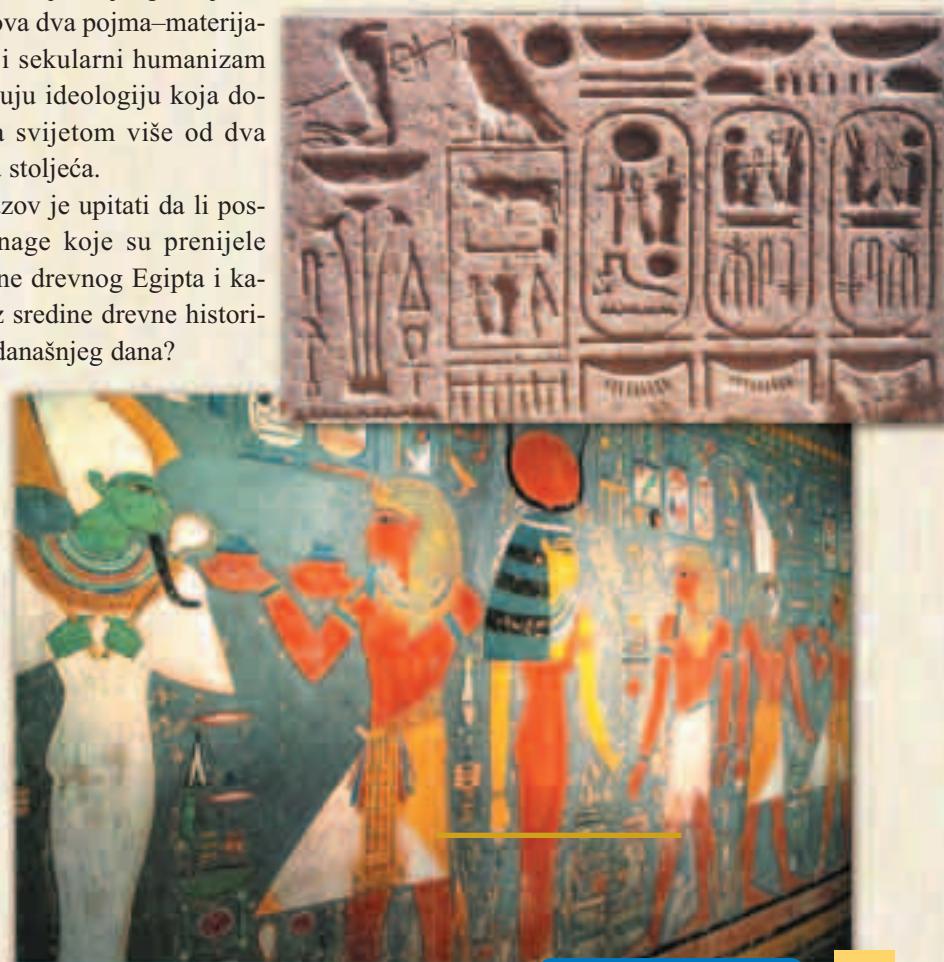
13 Nesta Webster, *Ancient Secret Tradition, Secret Societies And Subversive Movements*, Boswell Publishing Co., Ltd., London, 1924

14 Nesta Webster, *Ancient Secret Tradition, Secret Societies And Subversive Movements*, Boswell Publishing Co., Ltd., London, 1924; Theodore Reinach, *Histoire des Israélites*, str. 221, Salomon Reinach, *Orpheus*, str. 299

15 Lance S. Owens, *Joseph Smith and Kabbalah: The Occult Connection*, Dialogue: A Journal of Mormon Thought, Vol. 27, No. 3, Fall 1994, str. 117-194

16 Lance S. Owens, *Joseph Smith and Iah: The Occult Connection*, Dialogue: A Journal of Mormon Thought, Vol. 27, No. 3, Fall 1994, str. 117-194

U slijedećem broju:
OD TEMPLARA DO MASONA

PROŽIVLJENJE POSLIJE

Tokom historije, blagoslovjeni vjerovjesnici, koje je Allah, dž. š., zadužio širili su vjeru Istine, objašnjavali su narodima kojima su poslani Allahovo postojanje i jednoću, saopćili Njegove naredbe i zabrane i opominjali na ponovno proživljenje poslije smrti i na dan kada će odgovarati za sve ono što su uradili. Bez ikakve sumnje, absolutna je istina Allahovo obećanje, i svi ljudi nakon smrti bit će ponovno proživljeni.

Vjerovati u ponovno proživljenje

Nevjernici, uglavnom, ne žele prihvati činjenicu da će nakon smrti ljudi biti ponovno proživljeni. Međutim, nema nikakve koristi od bježanja od ove činjenice, pošto će prije ili kasnije, svi ljudi umrijeti; na Sudnjem će danu izaći pred Uzvišenog Allaha, dž. š., da bi položili račun za ono što su uradili na dunjaluku. I tom danu će spas naći samo oni koji su živjeli na način kako je to Allah, dž. š., u Kur'anu naredio. U pozadini dana obračuna manifestirat će se, nesumnjivo, Allahova neograničena pravednost; grješnici će biti kažnjeni, a oni koji su iskazivali uzorno ponašanje, oni koji su bili poslušni Allahu, dž. š., bit će nagrađeni. Ovo je jedna krajnje očita činjenica. I na taj način će dan vjere iznijeti i objelodaniti činjenicu da su nevjernici bili u velikoj zabludi.

Ne priznavajući odgovornost za ono što su uradili za vrijeme dunjalučkog života, oni koji ne vjeruju ne razmišljaju o danu odgovornosti, a kao rezultat toga iz svojih misli nastaje, prije svega, potisnuti razmišljanje i činjenicu da je smrt veoma blizu. Štaviše, podrugljivim govorima, dosjetka ma i šalama nastaje ublažiti ozbiljnost ove teme. Ljudima iz svoje okoline daju savjete u smislu da je smrtdaleko, da se ima još

vremena i da je suvišno o tome razmišljati. Međutim, koliko god teže zaboravu, smrt je kategorična činjenica. Allah, dž. š., u Kur'anu ovo pitanje saopćava slijedećim riječima:

Reci: "Smrt od koje bježite zaista će vas stići. Zatim ćete Onome Koji poznaće i nevidljivi i vidljivi svijet vraćeni biti i On će vas o onome što ste radili obavijestiti." (El-Džumua, 8)

Kao što ne žele razmišljati o smrti, ovi ljudi, isto tako, ni proživljenje ne doživljavaju kao jednu blisku, neizbjegnu i nepotbitnu činjenicu. Primjeri njihovog ovako podrugljivog stava navedeni su u Kur'anu:

A onaj koji roditeljima svojim kaže: "Ih, što mi prijetite da će biti oživljen kad su prije mene toliki narodi bili i nestali!" - a oni, zazivajući Allaha u pomoć, govore: "Teško tebi, vjeruj, Allahova će se prijetnja, doista, obistiniti!" On odgovara: "To su izmišljotine naroda drevnih!" (El-Ahkaf, 17);

Oni govore: "Zar kada se u kosti i prašinu pretvorimo, zar ćemo, kao nova bića, doista biti oživljeni?"

Reci: "Hoćete, i da ste kamenje ili gvožde

SMRT

ili bilo kakvo stvorenje za koje mislite da ne može biti oživljeno." - "Ako će nas u život vratiti?", upit će oni, a ti reci: "Onaj Koji vas je i prvi put stvorio", a oni će prema tebi odmahnuti glavama svojim i upitati: "Kada to?" Ti reci: "Možda ubrzo! (El-Isra, 49-51)

Na ova iracionalna pitanja ljudima koji, zbog toga što nisu živjeli kur'anskim moralom, nisu uspjeli spoznati ove činjenice, o proživljenju, kako je i nagašeno u ajetu, najbolji se odgovor na slijedeći način saopćava u Kur'anu:

Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Hoćemo, Mi možemo stvoriti jagodice prsta njegovih ponovo. (El-Kijama, 3-4)

Kako čovjek ne vidi da ga Mi od kapi sjemena stvaramo, i opet je otvoreni protivnik, i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko će oživiti kosti kad budu truhle?" Reci: "Oživit će ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve što je stvorio." (Ja-sin, 77-79)

Kraj koji očekuje nevjernike

Ljude koji nisu uspjeli spoznati činjenicu da će, zbog toga što nisu vjerovali, na budućem svijetu biti kažnjeni vječnom patnjom moguće je sresti ne samo u prošlosti već u svim periodima. Ovi ljudi, u većini slučajeva, praktikuju poнаšanje koje nije u skladu s

poštovanjem prema vjerskim vrijednostima; reakcijama i šalama koje oni izražavaju prema događajima nastoje negativno utjecati na ljude u kontekstu podsvjesnih vjerskih vrijednosti.

Allah, dž. š., Stvoritelj je ljudi i svih živih i neživih bića. Svi su ljudi zaduženi da žive vjerski moral koji je Allah, dž. š., propisao Kur'anom. To što neki ljudi ne prihvataju ovu činjenicu ne dolazi u značenju da će biti riješeni ove odgovornosti, jer, kada dođe "dan vjere", svaki će čovjek apsolutno savršeno dobiti odgovor na sve ono što je uradio u toku dužnalučkog života. A patnje s kojima će se, kao rezultat svojih djela, susresti nevjernici bit će toliko jake i trajne da ih je nemoguće uporediti s bilo kakvim bolom i patnjom ovog svijeta. Za stanje ovih ljudi Allah, dž. š., u Kur'anu kaže slijedeće:

Ostavi one koji vjeru svoju kao igru i zabavu uzimaju, i koje je život na ovome svijetu obmanuo, a opominji Kur'anom da čovjek, zbog onoga što radi, ne bi stradao, jer osim Allaha - ni zaštitnika ni posrednika neće imati i jer se od njega nikakva otkupnina neće primiti. Oni će, zbog onoga što su radili, biti u muci zadržani; njih čeka piće od ključale vode i patnja nesnosna, zato što nisu vjerovali. (El-En'am, 70)

Stanje nevjernika na dan obračuna

Kijametski dan jeste trenutak kada će ljudi jasno vidjeti cijelu istinu. Nevjernici će napokon biti suočeni sa činjenicom ahireta, u koji nikako nisu vjerovali da će doći, sa činjenicom koju su, zbog svog nevjerojanja, konstantno negirali i od

koje su cijeli život bježali. Vidjet će rezultat svoje ovosvjetske zablude, tražit će način za povratak, ali neće ništa neće moći postići.

Kijametski dan jeste dan kada će, "priznali to ili ne" svi ljudi doživjeti događaje vezane za taj dan, koje je Allah, dž. š., saopćio u Kur'anu. Nakon puhanja u sur, desit će se neviđeni događaji, rasparčat će se i Zemlja i nebesa, svi će

ljudi biti proživiljeni jednim novim stvaranjem. Taj dan je dan kada će se kategoričnim razdvajanjem razdvojiti oni koji su vjerovali od onih koji su nijekali, kada će biti smješteni u svoja vječna prebivališta. Nebesa i zemlja, koji će taj dan biti ponovno stvoreni, bit će mjesta vječnog života. Svaki će čovjek ponaosob biti izveden pred Uzvišenog Allaha, dž. š., pred Njim će do u najsitnije detalje položiti račun za sve ono što je uradio tokom dužnalučkog života. U Kur'anu se na slijedeći način saopćavaju detalji događaji koji će se desiti na dan obračuna:

I u rog će se puhnuti, i umrijet će oni na nebesima i oni na Zemlji, ostat će samo oni koje bude Allah odabrao; poslije će se u rog po drugi put puhnuti i oni će, odjednom, ustati i čekati; I Zemlja će svjetlošću Gospodara svoga zasjati i Knjiga će se postaviti, vjetrovjesnici i svjedoci će se dovesti, i po pravdi će im se svima presuditi, nikome se neće nepravda učiniti; svako će dobiti ono što je zasluzio, jer On dobro zna šta je ko radio; Oni koji nisu vjerovali u gomilama će u Džehennem biti natjerani, i kad do njega dođu, kapije će se njegove pootvarati i čuvari njegovi će ih upitati: "Zar vam nisu dolazili vaši poslanici, koji su vam ajete Gospodara vašeg kazivali i opominjali vas da ćete ovaj vaš dan doživjeti?" - "Jesu", reći će oni, "ali još je davno određeno da će nevjernici kažnjeni biti"; I reći će se: "Ulezite na džehennemske

kapije, vječno ćete u njemu boraviti!" Grozna li prebivališta onima koji su se oholili!;

A oni koji su se Gospodara svoga bojali u povorkama će u Džennet biti povedeni, i kad do njega dođu, a kapije njegove već širom otvorene, čuvari će im njegovi reći: "Mir vama, od grijeha ste čisti, zato uđite u nj, u njemu ćete vječno boraviti!"; I oni će reci: "Hvala Allahu, Koji nam je obećanje Svoje ispunio i u Džennetu nam mjesto darovao, da se u njemu nastanimo gdje hoćemo!" Divne li nagrade onima koji su se trudili!;

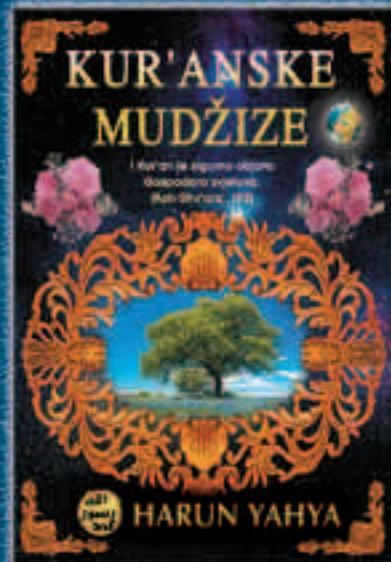
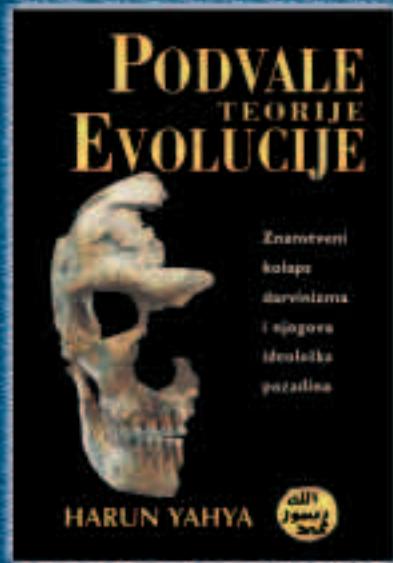
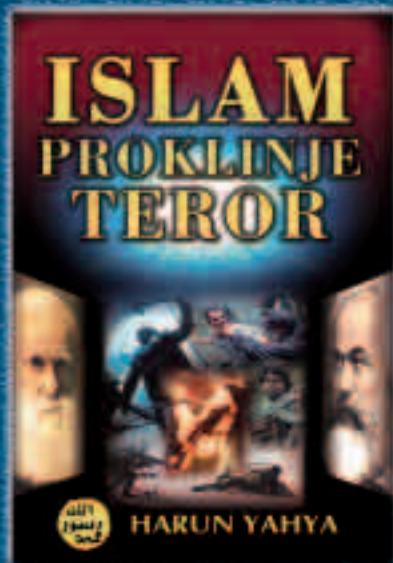
I vidjet ćeš meleke kako prijesto okružuju, veličajući i hvaleći Gospodara svoga; i svima će se po pravdi presuditi i reći će se: "Hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!"

(Ez-Zumer, 68-75)

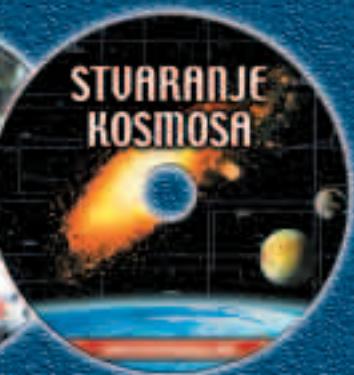
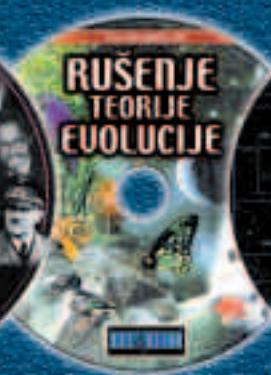
Taj će dan, kada sve postane sasvim jasno, oni koji nisu vjerovali i primali pouku biti odvedeni u Džehennem, gdje će vječno ostati. A ono što trebaju uraditi oni koji ne žele suočiti se s vječnim džehennemskim patnjama saopćenim u kur'anskim ajetima jeste da što prije upoznaju i priznaju Sve mogućeg Allaha, dž. š., i da počnu bespriječorno i potpuno živjeti prema načelima uzornog morala saopćenog u Kur'anu.

A vjernici, koji su se bojali svoga Gospodara, taj će dan biti zadovoljni što su postigli ono što im je Allah, dž. š., obećao. Spokojni posizanjem Allahovog zadovoljstva uči će u Džennet, koji je, kao Svoju milost, Svevišnji za njih pripremio.

DJELA HARUNA YAHYE NA BOSANSKOM

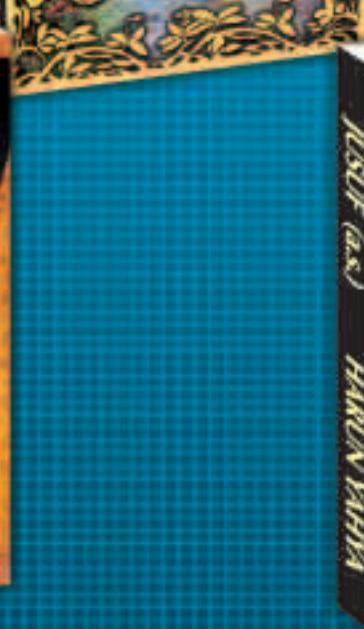
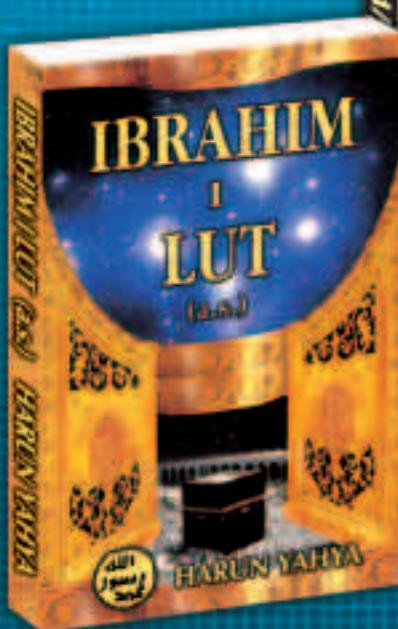
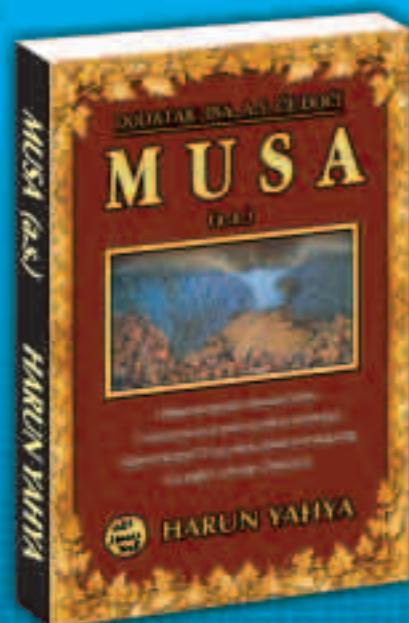
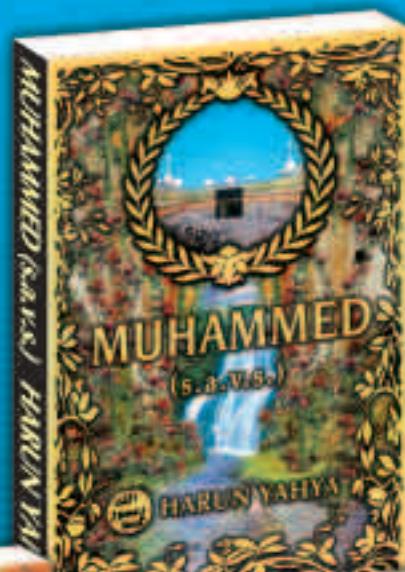
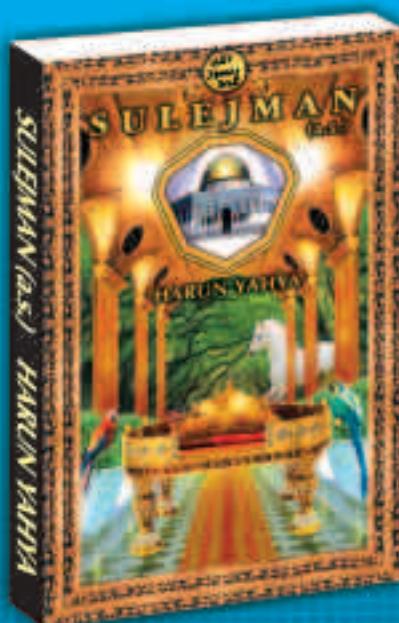
DOKUMENTARNI FILMOVI

BOSNGLISH

POVIJEST PEJGAMBERA

BOSNICA

HARUN YAHYA

www.harunyahya.com